

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LOVE BY THE *Slice*

A VALENTINE'S SWEETHEARTS ROMANCE

MADDIE EVANS

Ucre siz PDF kitap A sivi - <https://frantex.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

[Yasal](#)

[Konular](#)

[Serisi](#)

[Sayfası](#)

[Kitabınız Hakkında](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Dördüncü Beşinci](#)

[Altıncı Yedinci](#)

[Sekizinci](#)

[Dokuzuncu Onuncu](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Ondördüncü Bölüm](#)

[Onbirinci Oniki](#)

[Onüçüncü Sonsöz](#)

[Teşekkür ederim!](#)

[Daha fazla Sevgililer Günü !](#)

YASAL ŞEYLER

Dilimle AŞK, Telif Hakkı © 2025, Maddie Evans.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu metnin, metin üretmek için üretken yapay zeka (AI) teknolojilerini "eğitmek" için herhangi bir şekilde kullanılması açıkça yasaktır.

ASIN: B0DG631V8J

Kapak resmi Skye Winter

Düzenleme Jane Lebak

Sevgililer Günü Sevgilileri Serisinin Kalan Kitaplarına Güz Atın

"Valentine's Sweethearts" serisi, bir kutu çikolata kadar tatlı, iç açıcı 18 temiz romantizm öyküsünden bir koleksiyondur. Sahte flört, arkadaştan sevgiliye, zıt kutuplar birbirini eker, huysuz/güneş ışığı, kazara evlilikler, ilk görüşte aşk ve çok daha fazlası gibi popüler mecazları içeriyor!

Kader, gerçek bağıın şeker üzerine basılmış tatlı sözlerin ötesine geçtiğini keşfeden çiftleri bir araya getirir. Aşk mevsiminde ve kendi tereddütlerinde yol alırken, bazen her şeyi değiştirmenin tek yolunun içten bir mesaj olduğunu öğreniyorlar.

"Valentine's Sweethearts" - Aşkın havada olduğu ve romantizmin kalp şekerlerden daha tatlı içek açtığı yer!

SERİNİN GERİ KALANINA BURADAN GÖZ ATIN

KITABINIZ HAKKINDA

Dilim Dilim AŞK

Maddie Evans tarafından

Shelly yıllardır kardeşi Ezra'nın pizzacısına teslimat yapmaktadır ama en güzel günler kardeşinin işte olmadığı ve Greg'in işte günlerdir. Shelly pratik zekalıdır ama Greg neşeli, mutlu ve her şeyin yolunda gideceğinden emindir.

Ne yazık ki Greg aynı zamanda Ezra'nın yakın arkadaşıdır. Greg, Ezra'nın (patronu!) onun ciddiyetsiz ve biri olduğunu düşündüğünü ve bu aşkı durduracağını biliyor. (Ezra rahatlamalıdır. Her şey yoluna girecektir.)

Düşüncesizce bir yılbaşı öpücüğü olasılıkları ortaya çıkarmaya başlar, ancak daha sonra Shelly ve Greg aç ve muhtemelen evsiz olan bir çocuğa yardım etmek için bir araya gelir. Çocuğa yardım etmek için ne kadar çok zaman harcarsa, duygularını inkâr etmek de o kadar . Ufukta Sevgililer Günü ve kalp şeklinde pizzalar varken, spontanlık ihtiyata ağır basacak mıdır?

BİRİNCİ BÖLÜM

GREG siparişin geldiğini gördü ve pizzayı bir araya getirmeye zahmet etmedi. "Ben dün doğmadım" bir klişeydi, yüzden bazen "Ben dün gece doğdu, ama dün gece değil" ve bu bile bu dolandırıcılık girişimi için çok fazla çaba gibi görünüyordu. Birincisi, sipariş hamsili ve ananaslı bir turta içindi. İkincisi, Loveless Pizza'nın özel bir kupon kampanyası olmasına rağmen (ve bugün herkes kuponu kullanmış gibi görünüyordu) bu müşterinin canı sıkılmamıştı. Üçüncüsü, Greg Mill Pond Yolu'nu biliyordu ve orada bir 117 yoktu. Mill Pond Yolu 42'de bitiyordu.

Teslimat adı Scammy DeFraud da olabilirdi, ama onun yerine Greg'in var olmadığına bahse gireceği Joe Miller'dı.

Shelly'ye benzin parası vermeyelim de dolandırıcılık yapmasın. Lala Land'deki bir adrese pizza. Ayrıca, hamurdan tasarruf edebilir ve birinin gerçekten yiyebileceği bir pizza yapabilirdi. Böylece Greg pizzayı yapmak yerine trackpad'e tıkladı ve siparişi sildi. Eğer şans eseri müşteri var olsaydı, Bay Joe McScam Miller öfkeyle geri arayacak ve Greg yarısını ödeyecekti. Greg yanılabilirdi, ama gerçekten, genellikle haklıydı ve her şey yoluna girerdi.

Ayrıca, geri sayım sayacında bir pizza daha serbest bırakıldı. Loveless Pizza'nın günlük bir limiti vardı - meşhur Loveless One Hundred - ve bir kez tükendi mi, tükenirdi.

(Aşağı yukarı birkaç tane. Sahipleri kaza ihtimaline karşı fazladan birkaç hamur yapmakta ısrarlıydı. Ayrıca, son kişi beş pizza isterse, ama zaten doksan sekiz pizzaları varsa, bunu karşılayabilirlerdi. Ama bu gereksiz bir bilgiçlikti. Adına ne dersiniz deyin: Loveless One Hundred. Ve, gerçekten bilgiç olmak gerekirse, Love-Lace One 100 değil. Bu arada "Lovelace Pizza" onların gerçek adıydı, kimse öyle demiyordu. Kuzey Maine mi? Loveless'tı.)

Shelly teslimattan döndü, yanakları pembe, gözleri parlaktı. "Bakın! Yılbaşı bahşişiyle geldim!" Elinde bir yirmilik tutuyordu.

Greg ona bir başparmak işareti yaptı. "İyi işti!"

Kahverengi saçlarını alnından geriye doğru tarayarak omzunun üzerinden dökülmesini sağlayarak kıs kıs güldü. "Sarhoş adamlarla dolu bir eve beş tane pepperoni pizza götürdüm ve muhtemelen bana bir pizza verdiklerini sandılar.

tek." Eldivenli ellerini birbirine sürterken odun fırınında ısınan noktaya baktı. "Oh, güzel, başka hiçbir şey değil. Bir dakikalığına soğutmayı bırakabilirim."

Fırının yanında durdu. Greg alevlerle çevrili pizzaları işaret etti. "Yeni teslimatınıza merhaba deyin. Kırk beş dakika içinde hazır olacak."

Zorla gülümsedi. "Dişlerimin takırdamasını durduracak kadar uzun bir süre." Maine'de pizza dağıtmak dünyanın en berbat işi olmalıydı ama Shelly teslimatları derslerinin arasına sığdırabiliyordu. Bu geceki gibi gecelerde para iyiydi. Arabasının aşınma ve yıpranma masraflarını bile karşılayabilirdi. Ya da benzini. Ya da yorgunluğunu çünkü Yeni Yıl Arifesi'nde Loveless One Hundred yoktu.

Ev sahipleri Ezra ve Lacey, Hartwell, Maine'deki "First Gecesi" kutlamasında, yemek kamyonlarının kadar pizza sattılar. Konserler, oyunlar ve gece yarısından itibaren 5K yarışı olacaktı. (Greg'in karda pizza dağıtmakla ilgili söylediklerini bir kenara bırakın: karda 5K yönetmek en kötü iş olmalı. Bitiş çizgisinde durduğunuzu hayal edin. Siz koşamazken koşucuların boynundaki madalyalar sıcağı üflüyordu. hiç hareket etmedin mi?) Aynı zamanda, Greg ve Shelly burada kaleyi koruyorlardı.

Peynir fokurduyordu, Greg kabuğu kaptı ve üç pizzayı da fırından çıkarıp karton kutulardaki kâğıtların üzerine grenli bir sesle kaydırdı. Küçük plastik masayı ortaya yerleştirdi ve üç kutuyu da sıkıca kilitledi.

Shelly iç çekti. "Geceye geri dönüyorum."

Ona baktı ve yine gözleri parlak ve muhteşemdi. Sanki pizza dağıtımını bir işmiş gibi, hafif bir yaramazlık havası taşıyordu. yıkıcı operasyon. Gülümsemesinde zekâ parıldıyor ve enerji saçıyordu. Görülmeye değer bir harikaydı.

Aynı zamanda patronunun küçük kız kardeşiydi. Daha da önemlisi, yakın arkadaşının küçük kız kardeşi. Korumacı iyi arkadaşı.

Greg'in kendine has özellikleri vardı ve bu nedenle ona yaklaşmaya cüret ederse Greg'i gecenin karanlığında kovacaktı.

Shelly pizzaları termal taşıyıcıya yükledi, Ezra'nın demir gibi soğuk odağından daha az yoğun görünüyordu, sonra Greg'e döndü. "Gece yarısından önce döneceğim, belki bir kutu soda açabiliriz."

Greg, "Şampanya değil mi?" dedi.

Ceketinin fermuarını boynuna kadar çekti. "Dokuz yüz derecelik fırının önünde içki içmek. Ne yanlış gidebilir ki?"

Greg omuz silkti. "Hiçbir şey yanlış gitmeyecek. Ne yaptığımı biliyorum."

Bir pizza daha hazırladı ve Shelly'nin arabasının uzaklaştığını duyduktan sonra ceketini giyip arka kapıdaki harekete duyarlı ışıkları bekledi.

İKİNCİ BÖLÜM

GREG ÇOK SEVİMLİYDİ. Shelly bu kadarını biliyordu. Uzun boylu, kahverengi saçlı, çekik gözlü ve çok zekiydi ama Ezra onunla dalga geçiyordu çünkü her şeyi erteleme eğilimindeydi. Greg her zaman hayatın kendi kendine yoluna gireceğini düşünürdü.

Öte yandan Shelly, hayatın asla kendi kendine çözülmediğini biliyordu. Bunun yerine, hayat üzerinde çalışırdınız. Çalışarak. Bir araba alabilmek için para biriktirerek. O arabayı üniversiteye gitmek için kullandın. Bunu kullanarak üniversiteye yakın bir oda tuttunuz ve böylece tam zamanlı çalışıp tam zamanlı derslere girebildiniz. Ve sonunda, küçük kardeşlerine yardım edebildin.

Kız kardeşler kaçtığınız felaketten kurtulur.

Bu arada, Hartwell'de Shelly işi katlanılabılır buldu. Çoğu insan ön basamaklarını kürekle temizliyordu. Pizza sipariş edenlerin çoğu bahşiş veriyordu... iyi değil ama makul ölçüde. Ya da hiç. Ezra birkaç kronik bahşiş vermeyeni işten men etmişti. Bu gece Yeni Yıl partileri vardı, yüzden yedi ile on arasında gerçekten meşguldü. Şimdi, saat on bir buçukta, o kadar da değil. Bu iyiydi.

Benzin ışığı iki teslimat önce yanıp sönmüştü. Arabası dumanla çalışıyordu, o da öyle.

Bu teslimatın üstesinden gelebilirdi. Ezra eve kadar yolda sarhoşlarla gitmesini istemiyordu, o yüzden bu gece Hartwell'de onunla kalacaktı. Benzin yarın gelecek ve Mayıs'ta mezun olabilmesi için gereken krediye ulaşmasını sağlayacak tek kış dönemi dersine başlayacaktı.

Ondan sonra: daha iyi bir iş. Bu aynı zamanda Loveless Pizza'dan ayrılacağı anlamına da geliyordu. Ve Greg'den.

Belki teslimat yapmaya devam edebilirdi. Daha fazla paradan zarar gelmez.

Greg' neşeli bir havası vardı. Ezra "havai kafalı" dedi ama aslında ondan hoşlanmıyordu. Greg pek çok açıdan Ezra'nın tam zıttıydı, pratik değildi ve sınırsız iyimserdi, oysa Ezra gibi

Shelly gerçekçiydi. Greg'in her şeyin yoluna gireceğini söylemesi her zaman ruhunu biraz sarsardı. Rahatlayabilirdiniz... ve sonra genellikle her şey yoluna girerdi.

Müşteri ona beş dolar bahşış verdi (üç pizza için mi? Cimriler) ve sonra Shelly Loveless'a döndü. Bu muhtemelen sonuncusuydu, bu yüzden pizzacının arkasındaki ara sokağa girmedi ve caddede durdu.

Ama... Greg'i cam dükkânın önünden göremiyordu. Çöp mü atıyordu?

Termal çantayı çıkarana kadar geri dönmemişti, yüzden güvenlik ışığının ara sokakta parladığı yere doğru yürüdü. Oraya, sesler duydu.

"Dışarı çıksan iyi olur," diyordu Greg. "Tamamen aptal değilim."

Bir duraksamadan sonra Greg ekledi: "Başın belada değil. Ama donarak ölürsen başın belaya girer."

Karıştırdı ve sonra Greg dedi ki, "İçeri gel. ...hayır, gerçekten, içeri gel. Kimse sana bağırmayacak. Ama soğuk ve içerisi sıcak."

Shelly binanın kenarına yaklaştığında çok büyük bir kışlık mont giymiş sıska bir çocuğun koşacakmış gibi çöp konteynerinin kenarına dayandığını gördü.

Greg şaşkınlıkla ona baktı. Shelly, "Çok uzak bir koşu değildi," dedi.

Greg çocuğu işaret etti. "Bir müşterimiz daha var." Tekrar çocuğa döndü. "Cidden, içeri gir."

Shelly, "Genelde ön kapıyı kullanırız ama sorun olmaz," dedi.

Dükkânın içinde, çocuk kapının hemen kaldı ve Greg tezgâha döndü. Shelly çocuğa, "Sen kimsin?" diye sordu.

Greg cevap verdi: "O aç biri ve bedava alabildiği sürece ananaslı ve hamsili pizza yemeye istekli."

Çocuk dehşete düşmüş görünüyordu. "Özür dilerim."

On bir görünüyordu, eğer gerçekten yetersiz beslenmişse belki on iki. Shelly, "Ne oldu?" diye sordu.

Greg fırlatmakta olduğu hamuru yere bıraktı ve ekranı işaret etti. O sosu sürerken Shelly iptal ettiği teslimat siparişini gördü. "Oh," diye mırıldandı. "Benden dükkâna kimsenin sipariş etmeyeceği bir sos kombinasyonuyla gelmemi istedin, özellikle de kapanmadan hemen önce, sonra da onu çöpe atacaktık. Bu şekilde akşam yemeğini alacaktın."

Çocuk kapıya doğru ilerledi. "Polisleri aramayın."

Greg . "Büyük pizza hırsızlığı mı? Umursayacaklarını sanmıyorum."

Shelly yemek için hiç çöplüğe dalmamıştı. Bazı arkadaşlarının vardı ama onun hayatı hiç bu kadar kötüleşmemişti. Yiyecek kileri Biraz iğrenç olsa bile her zaman bir şeyler bulurlardı. O büyük hazır güveç kutuları harika değildi ama onlarla bisküvi karıştırabilirdiniz ve en azından uyuyabilmeniz için sizi yeterince tok tutardı.

Çocuk kaşlarını çattı. "O zaman neden beni içeri soktun?"

"Çünkü hiç kimse aynı anda hem açlıktan hem de donarak ölmeyi hak etmez." Greg homurdandı. "Aslında hangi sosları seviyorsun?"

Çocuk dedi ki, "Hiç param yok."

"Para istemiyordum. Hangi malzemelerden hoşlanırsın?" Greg yan gözle ona baktı. "Eğer her şey olur diyorsan, hamsi ve ananas alacaksın."

Çocuk mırıldandı, "Ananas olur."

"Jambon da mı?" Greg söyledi.

Dolandırıcılara yapılacak şey, onları özel bir pizza ile ödüllendirmek değil, hiçbir şey vermeden göndermektir. Shelly, "Bunu neden yapıyorsun?" dedi.

Greg, "Sen de mi dinlemiyordun?" dedi. Ona baktığında sırtıyordu. "Az önce kimsenin açlıktan ve donarak ölmeyi hak etmediğini söyledim."

Pizzanın üzeri dolduruldu ve fırına verildi. Odun ateşiyle çalışan fırının inanılmaz yüksek sıcaklığında doksan saniye kaldıktan sonra dışarı çıktı. Greg pizzayı kesiciyle keserken çocuğa şöyle dedi: "Pizza mutfağında öğreneceğin ilk şey, pizzayı düşürürsen onu yakalamaya çalışmamaktır."

Shelly irkildi. "Üçüncü derece yanıklar mı?"

"Sanırım ikinci derece. Peynir sana yapışıyor ve bu sos kaynıyor." Greg çocuğa baktı. "Git tezgâha otur." Çocuk itaat edince, "Adın ne?" diye sordu.

Çocuk cevap verdi, "Rowan."

Shelly ilk kez Rowan'ın kız mı erkek mi olduğunu merak etti. Önemli değildi ama çocuk yıpranmış bir kışlık ceketin altına kot pantolon ve flanel gömlek giymişti ve kışlık şapkanın altından çıkan omuz saçları her iki şekilde de olabilirdi. Greg çocuk için bir dilim hazırlarken Shelly, "Bekle, evde pizza bekleyen başka insanlar da var mı?" diye sordu.

Rowan yere baktı. "Sadece ben."

Greg bir dilim aldı, sonra Shelly'ye, "Her gece kendim için fazladan bir pizza yapıyorum, eğer bir dilim istiyorsan al," dedi.

Shelly, Rowan'ı işaret etti. "Peki bunun birkaç günlük yemek olması gerekiyorsa?"

Greg tereddüt etti, sonra çocuğa baktı.

Rowan, "Okul iki gün sonra açılacak," dedi.

Greg'in kafası karışmış gibi görüldüğünde Shelly, "Bedava kahvaltı ve öğle yemeği. Evet, dilimim sende kalabilir ve yarın kahvaltıda yiyebilirsin."

Şimdi Greg dilimlerden birine sahip olduğu için suçlu görünüyordu, ama bunu bilmesinin hiçbir yolu yoktu, değil mi? Shelly dedi ki, "Sen Ezra ve benim gibi büyüyecek. Sorun değil."

Rowan bir dilimi mideye indirdi, sonra bir ikincisini kaptı. Çocuğun ailesi neredeydi? Shelly bilgisayara baktı. "Saat gece yarısına çok yakın. Muhtemelen başka kimse gelmeyecektir."

Greg, "Kapatmadan önce on iki buçuğa kadar bekleyeceğim. Ezra ve Lacey nasıl olsa o zamana kadar yemek kamyonunu geri getiremeyecekler. Ah, unutmuşum." Gözlerini bilgisayara doğru çevirdi. "Ezra gece yarısından sonra teslimat yapmanı istemiyor."

Shelly huffed. "Balkabağına dönüşeceğim için mi?"

"Partilerinden eve dönen sarhoşlar yüzünden." Greg omuz silkti. "Muhtemelen iyi olurdun ama Ezra'nın sözü kanundur. Eve nasıl gidiyorsun Rowan?"

"Yürüyorum," dedi çocuk bir lokma ekmeğin etrafında, sonra yutkundu. "Çok uzakta değilim."

Greg çok . Çocuğu çöp bidonunun yanında bırakıp hiç gelmeyen pizzayı bekleyebilirdi. Ezra'nın "gece yarısından sonra sarhoş sürücüler" meselesini görmezden gelebilirdi. Yine de, "Eve nasıl dönüyorsun?" Shelly sordu.

Greg, "Araba kullanmak." dedi.

"Yani sarhoşlarla dolaşmak senin için sorun değil de benim için mi?" diye takıldı Shelly.

Greg bir an için şaşırılmış görünüyordu. "Evet. İyi olacağım."

Shelly, "Paltolarımızı serip pizzacıda yatıya kalabiliriz," dedi ve Greg "şaşkınlıktan" "şoka" girince ekledi, "Ezra ve Lacey de. Araba kullanmak benim için çok tehlikeliyse onlar için tehlikeli."

Rowan üçüncü dilimi yarılamıştı ama . Çocuk kocaman bir lokma yuttu ve "Bütün gece televizyon izleyebilirsin" dedi.

Greg, "Ah, doğru," dedi ve New Yorktaki Times Meydanı'nın canlı yayını bulana kadar telefonunu karıştırdı. "En azından topun düşüşünü izlemeliyiz."

Shelly kıs kıs güldü. "Daha önce şaka yaptığımızı biliyorum ama dükkânda şampanya var mı?"

"Hayır, ama bunu al." Ona şeffaf ambalajı içinde plastik bir kazoo fırlattı. "Yeni yıla girerken çalmamız gerek."

Greg ona ikinci bir tane fırlatırken Rowan güldü. "Ya sen?" Shelly sordu.

"Sadece iki tane var." Greg omuz silkti. "Misafirimiz olacağını bilmiyordum." Shelly geri uzattı ama Greg başını salladı.

Rowan yemeyi bıraktı, biraz solgun görünüyordu. Shelly bir kâğıt bardak su alıp tezgâhın koydu ve çocuk da içti. Hayat acımasız olabiliyordu. Adil değildi.

Hiçbir sipariş , bu yüzden Greg kapatma işlerine başladı ama hiçbir şeyi tamamen kaldırmadı. (Shelly, Ezra'dan asla "Bu gece başka bir şey gelmeyecek gibi görünüyor" dememesi gerektiğini biliyordu çünkü bu altı siparişin gelmesini garantiliyordu.

Önümüzdeki on dakikanın hepsi karmaşık olacaktı ve teslimat bölgelerinin en uzak noktalarına, pusula noktaları gibi eşit aralıklarla teslimat yapılmasını gerektirecekti). Greg kutuları kapattı ve pizza kabuğunu sildi, ama herhangi bir yaramazın dikkatini çekmemek için kayıtsızca.

Rowan, "Bir dakika." dedi.

Telefonun önünde durdular. Shelly, "Şampanyamız olmadığına göre, bir soda çalkalayıp gece yarısı açayım mı?" dedi.

Greg gülerек soğutucuya gitti. "Senin için her şeyi yaparım." Durakladı, muhtemelen daha sonra temizlemeyi düşünüyordu. "Belki sallama kısmını değil."

Rowan aradı, "Otuz saniye."

Telefon, dünyanın en büyük şehirlerinden birine küçük bir pencere açtı. Bir milyon insan Times Meydanı'na dolmuş ve oradan da Greg'in telefon ekranına dolmuştu. Arkasında duran Greg kendini çok yakın hissediyordu ve Shelly, "Gerçekten de tikiş tikişlar," diye fısıldadı, çünkü düşünebildiği tek şey Greg'in ona ne kadar yakın durduğuydu.

Rowan, top inişe geçerken ekrandaki sayılarla birlikte geri saymaya başladı. Shelly ve Greg de katıldı, sadece üçü bağıırıyordu

boş bir pizza salonunda geri sayım. *Dokuz. Sekiz. Yedi.*

Arkasındaki muhteşem pizzacı ağırlığını değiştirdi ve daha da yaklaştı. O ve aşık olduğu adam, Times Meydanı'nda olduğu gibi bir araya toplanmışlardı.

Altı. Beş. Dört.

Elinde o aptal gazoz kutusu vardı ve Shelly geri sayım sıfıra ulaştığında ne olduğunu çok geç fark etti.

Üç!

Havai fişekler patlayacaktı.

İki!

Kalabalık çığlık atardı.

Bir!

Çiftler öpüşürdü.

"Yeni Yılınız Kutlu Olsun!" diye bağırdı spiker.

Shelly Greg'e döndü ve onu dudaklarından öptü.

Karşılıklıydı. Karşılıklı olduğunu biliyordu ve bunun onun için hiç önemli olmadığını da biliyordu çünkü o sadece New York'ta yaptıklarını taklit ediyordu. Kendi küçük Times Meydanı'nı, kendi geri sayımını, sahte gazozunu ve buna eşlik eden küçük sahte öpücüğünü.

Rowan alkışladı ve Greg gergin bir kahkaha atarak geri çekildi, sonra Rowan'a bir yumruk attı. Shelly de aynısını yaptı.

Vay canına. Vay, ve, oh, ouch.

Greg, "Mutlu yıllar!" dedi. Ekranında şöyle bir metin belirdi aynı. Shelly kimden geldiğini görmek için bakmadı. Kendi cebindeki telefonu titriyordu. Muhtemelen Ezra'ydı.

Başı döndü. Greg'i öpmüştü. Sonunda.

Mutlu yıllar ona.

Keşke onun bunu kastetmesini sağlayabilseydi.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ROWAN çantasında dört dilim pizzayla çıkınca Greg çocuğun hayatının ne kadar kötü olduğunu merak etti.

Shelly Ezra'nın dairesine gitti. Gece yarısını çeyrek gece sipariş sistemini kapattı ve tüm kapanış işlerini yaptı. Pizzacı Yeni Yıl Günü boyunca kapalı kalacaktı ve bu da ona Shelly'yi öpmenin işine, arkadaşına ve belki de morarmış bir göze mal olup olmayacağını anlaması için zaman kazandıracaktı.

Kız istekliydi. Ona dönmüş ve kollarını ona dolamıştı ve o da onu öpmüştü çünkü ağzı tam oradaydı ve evet, öpülebilirdi. Onun öpülebilir olduğunu başından beri biliyordu ama bu gece bunu kanıtlamıştı. Tamamen tutkulu bir öpüşme olmamıştı ama kız da onu hemen üzerinden çekip almamıştı. Farklı öpüşme türleri için sınıflandırmalar var mıydı? Anneniz anaokulunun ilk günü yağmurluğunuzu giymeden önce size veda öpücüğü verir ve bu bir türdü, ama bir de yelpazenin diğer ucu vardı, öpücük bir sürü kıyafetin çıkmak üzere olduğu anlamına geliyordu. Bu ikisi de değildi.

Arkadaşlar dudaktan öpüşmezdi. Ve bu dudaktan hızlı bir öpücük de değildi. Ona sarılmıştı ve bu iki saniye kadar sürmüştü.

Gerçekten iyi bir iki saniye.

Greg telefonunu kontrol etti. Ezra, Lacey ile hâlâ pizza sattıklarını ve muhtemelen saat bire doğru döneceklerini yazmıştı.

Bu ikisi daha geçen hafta, Noel arifesinde nişanlanmışlardı. Greg, "Top düştüğünde onu öptün mü?" diye sorunca Ezra Başparmaklar yukarı.

"Benzer şekilde, küçük kız kardeşini öptüm" diye mesaj atmak iyi bir fikir olmayacaktır.

Küçük kardeş biraz yanlış bir tanımlamaydı. Shelly Loveless için teslimat yapmaya başladığında henüz yirmi yaşında olmasına rağmen, bu yıllar önceydi. O zamandan beri üniversite için çalışıyordu.

Shelly Rowan'baktığında yüz ifadesinde bir şeyler değişmişti. Gerginlik ve korku, sanki bir zaman geçidine bakıyor ve kendini çocukken görüyormuş gibi.

Mantıklı gelmişti. Greg pizza yapmaya ilk başladığında onu pek fark etmemişti çünkü kız cılızdı ve sürekli bitkin düşüyordu. Onunla neredeyse hiç konuşmamıştı. Ezra, Shelly'nin evden taşınmadığını, ikisinin de kaçtığını söyledi - önce Greg, sonra da Greg ona Loveless'ta yarı zamanlı bir iş bulduktan sonra Shelly kaçmıştı - ve Ezra hâlâ annesine para gönderiyor olsa da, karavan parkından çıkarmaya çalıştıkları bir dizi kardeş kalmıştı.

Greg hikâyenin tamamını bilmiyordu çünkü Ezra anlatmayı reddediyordu ve Ezra'yı sessiz kalmasını istediği herhangi bir konuda konuşturmakta şanslıydı. Ezra'nın Lacey ile olan ilişkisi gibi... Greg bir gün Ezra ondan nefret etmeyi bırakıp onunla çıkmaya başlayana kadar Ezra'yı bu konuda konuşturamamıştı. Ve sonra bir şekilde Ezra Loveless'ın yarı sahibi ve dolayısıyla Greg'in patronu olmuştu.

Patronun kız kardeşini öpmek, arkadaşının kız kardeşini öpmekten tamamen farklı bir kötü fikir kategorisindeydi. O yüzden Shelly'nin bunu kendine saklamasını umsa iyi olurdu.

Yoksa bunun yerine Ezra'ya söylemeli mi? Hayır. Sorun olmazdı.

On iki kırk beşte kapanış tamamlanmıştı. Ezra ve Lacey yemek kamyonunu yerine geri götüreceklerdi. Greg her şeyin yerli yerine oturduğundan emin olmak için binanın etrafına bakındı.

Odun ateşindeki fırın dokuz yüz dereceden soğuyordu. Ama kalbi soğumuyordu. Tanrı yardımcısı olsun ama Shelly'yi tekrar öpmek istiyordu. Ama bu ne zaman olabilirdi ki? Başkanlar Günü'nde takvimin altında öpüşülmezdi.

"O zaman gelecek yıl," diye mırıldandı kendi kendine. Çünkü kesinlikle gelecek yıl Times Meydanı yine topu düşürecek ve o zamana kadar topu düşürmekten başka çaresi yoktu.

Ezra bazen Greg'e çok şaşırtıcı mesajlar gönderirdi. Örneğin, "Dükkânın önünde neden bir çocuğun dolaştığı hakkında bir fikrin var mı?"

Yeni yıl medyumlarından biri olmana gerek yoktu. Rowan olduğunu anlamak için gazetenin ön sayfasındaki tahminler.

Büyükbabam sokak hayvanlarını beslemememiz gerektiğini, çünkü sürekli geri geleceklerini söylerdi. Elbette bunu yirmi kiloluk bir kuş yemi torbasını yemliğe söylerdi ama Greg beş yaşında bir çocuk olarak onu çok ciddiye alırdı.

Büyükannem yemliğin altındaki dağınıklıktan nefret ederdi ama büyükbabam kucağında bir dürbün ve kuş gözlemciliği kitabı ile arka güvertede oturur ve Greg'e ziyaretçi listesini anlatırdı.

Sonra, yakınlardayken sesini alçaltarak ciddi bir çıkarırdı. "Sokak hayvanlarını asla beslemeyin tabii ki. Her zaman geri gelirler."

Greg babasının dükkânında mesaideydi, bu yüzden sohbet etmek için fazla zamanı yoktu. Dükkânın karşısındaki metal presinden bir ses geldi ve Greg kulak korumasını ayarladı. Cevap verdiğinde sadece "Sordun mu? Bir soruna mı yol açıyor?"

Ezra'nın cevabı on beş dakika sonra geldi. Muhtemelen bir sipariş almıştı ve pizzayı hazırlaması , o bir pizzacının yarı sahibiydi. Greg'in teoride babasının makine dükkânındaki hesaplarla ilgilenmesi gibi. "Bir soruna yol açmıyor. Sadece yersiz."

En azından bugün hava 25 derecedeydi. Çocuk yılbaşı gecesindeki gibi donmayacaktı. Oluklu metal duvarları ve yirmi ayak tavanları olan bu dükkândaki kadar bile üşümeyebilirdi.

On dakika sonra Greg bir mesaj daha aldı. "Rowan geri mi döndü?"

Bu, her zaman cumartesi günleri çalışmayan Shelly'den gelmişti. Greg ona mesaj atmış, "Onu gördün mü?"

"Rowan erkek mi kadın mı?" diye sordu.

Greg, "Bu numarayı yapan kişinin erkek olduğunu düşünmüştüm," diye cevap verdi.

Cevabı hızlı oldu. "Bir oğlan... ya da kardeşlerine iyi bir yemek vermek isteyen açlıktan ölmek üzere olan bir kız."

Tüm bu durum Greg'in kafasını karıştırıyordu ve arkasında basın tekrar metale çarparken, nerede reklam yapmaları gerektiğini bulmaya geri döndü.

Rowan -erkek ya da kız- açlıktan ölüyor gibi görünmüyordu. Elbette, o (ya da kız?) pizzayı yarın yokmuş gibi mideye indirmişti ama Rowan polis çağıracaklarından da korkuyordu. Bir an önce ayrılabilmek mantıklı geliyordu.

Greg bunun bırakmaya karar verdi. "Rowan'ı gördün mü?"

"Hayır, sadece Ezra gördü."

Çocuğun izini sürmek zor olmazdı. Greg okula girip Rowan'ı sorsa, kaç Rowan olabilir ki? Öğleden sonraları, okul dağıldıktan sonra çocukları alıyorlardı. Bazen öğle yemeği için okuldan gizlice çıkan (ve sonra tekrar gizlice giren) çocuklar oluyordu. Teorik olarak, etrafa sorup çocuğun gerçekte ne istediğini bulabilirlerdi.

Bunu nasıl sorabilirsin ki? "Hey, aç mıydın, yoksa aç mıydın?"

Ayrıca Greg bu tür ifadeler için edebi bir terim olduğunu duymuştu, kelimeyi tekrarlamamanın anlamını değiştirdiği zıt odaklı yineleme gibi bir şey. Örneğin, "Yılbaşında beni öptüğünde, bu bir *öpücük müydü*, yoksa bir *öpücük müydü*?"

Üniversite ona her türlü eğlenceli ayrıntıyı öğretmişti. Keşke Greg hepsini hatırlayabilseydi.

Mesele şu ki, edebi terminolojiyi bilmenize gerek yoktu. Bir makine atölyesinde alacak hesaplarıyla uğraşırken ya da pizza satarken Hastings Savaşı'nın nedenlerini anlamaya çalışırdı. Burada çalışmayı seviyordu - babam buranın sahibiydi ve Greg ile kardeşinin üniversiteye gitmesini sağlamıştı - ama bu bir işten fazlası değildi. Loveless sadece yarı zamanlı çalışma imkânı sunuyordu ama aynı zamanda pek çok insanla iletişim kurmasını sağlıyordu. Babası Greg'in müşterilerle doğrudan çalışmasına izin vermiyordu ama Loveless'ta daha ilk günden müşterilerle doğrudan çalışmaya başlamıştı.

Aslında ilk vardiyasında, bir müşteri on sekiz inçlik bir pizzanın yerine iki adet kişisel boy dokuz inçlik pizza koymasını istemişti ve Greg iki gerekçeyle reddetmek zorunda kalmıştı. Birincisi, kişisel pizza satmadıkları, ikincisi ise iki adet dokuz inçlik pizzanın bir adet on sekiz inçlik pizzayla aynı boyutta olmayacağı. Çevresini, alanını ve benzerlerini hatırlamak için kafasını karıştırırken bunu açıklamak zorunda kalmıştı. Greg'in bunun için ödülü, müşterinin Greg'in ne demek istediğini anlaması, sonra şehrin karşısındaki bir pizzacının bir keresinde bu ikameyi yapmasına kızması ve bunun yerine üç kişisel boy pizza istemesi oldu. Greg de birinci maddeye bakarak cevap verdi.

Shelly üniversiteye gidiyordu ama matematiğe değil. Gazetecilik derslerini sevdiğini ama kamu politikasına yönelmek istediğini söyledi. Bu yüzden

Bu konuda tutkulu.

Sakin bir gecede, "Bir yasa çıkarabilecek olsaydınız, bu ne olurdu?" diye sormuştu.

Hiç tereddüt etmeden, "Zorunlu babalık testi ve doğumdan itibaren nafaka haczi" diye karşılık verdi.

Greg sadece "Ne?" dedi ama buna gerek yoktu çünkü Shelly zaten devam ediyordu: "Babalık testi zorunlu olsaydı, hastane bunu yaptığında kimse üzülmeydi. hemen sonra iki düzine kan testi daha yapıyorlar, bu yüzden babadan bir tükürük örneği alıp bebeğin ondan olduğunu doğrulayabilirler ve böylece bebek eve gittiğinde babanın nafaka portalında bir hesabı olur, şehirden kaçarsa gitmeye hazır olur."

Greg bir an bu düşünceyle hokkabazlık yaptı ama o daha cevap veremeden Shelly çoktan çocuk yoksulluğu istatistikleri ve eğitim sonuçları hakkında konuşmaya başlamıştı. Greg, büyük bir sipariş gelmeden önce "Vay canına" demekten başka bir şey söyleyemedi ve pizzaları yapmaya koyuldu.

Ta ki o gece "Baban da böyle miydi?" diye sorma fırsatı bulana kadar.

Cevabı düzdü. "Benim bir babam yoktu."

Greg onun kendi çocukluğunu düzeltmeye çalıştığını düşündü. Ama Ezra'nın mırıldandığı şeylerden, annelerinin bir tür psikolojik sorunu olduğunu ve bunu asla tedavi ettirmediğini ve Ezra'nın bu yüzden evsiz, sonra da burada kaldığını da biliyordu.

Greg'in her zaman futbol maçı sırasında yenen bir yemek olarak düşündüğü pizzanın üzerinde tartışılacak çok şey vardı. "Hakem o düdüğü kesinlikle kaçırdı" demek, "SAT sınavlarının doğru ölçtüğü tek şey çocukluktaki gıda güvensizliğidir" demekten çok daha farklıydı.

Daha sonra, "Senden harika bir sosyal hizmet uzmanı olur" dedi.

"Sosyal hizmet çalışanlarına çok düşük ücretler ödeniyor ve onlara saygısızlıktan başka bir şey yapılmıyor. Ben bununla uğraşamam."

Greg sosyal hizmet görevlilerine saygısızca davranıldığını hiç görmemişti, ama aynı zamanda hiçbir sosyal hizmet görevlisiyle de muhatap olmamıştı, bu yüzden itiraz etmedi.

Projeler arasında Greg telefonunu kontrol etti. Hatırı sayılır bir geçmişti, bu yüzden Shelly'ye "Rowan döndü mü?" diye mesaj attı.

"Hayır." O kadar hızlı gelmişti ki teslimat yapmıyor olmalıydı. Sonra, Greg konuşmayı sürdürmenin bir yolunu bulmaya çalışırken, "Çocuk için üzülüyorum," diye ekledi.

Bu bir fırsattı. Greg, "Yapabileceğimiz bir şey yok." diye cevap verdi.

"Şaka mı yapıyorsun? O kadar çok şey yapabiliriz ki."

Kesinlikle dükkânda, dirseklerini tezgâha dayayabileceği taburelerden birinde oturuyordu, kahverengi saçları telefonun yanına dökülmüştü ve iki başparmağıyla hızlıca

Klavye. Bir ayağını taburenin bir ayağına dolamıştı. Onu görmek için sadece birkaç kez o tarafa gitmişti, ama gittiğinde, ışığa doğru tırmanan bir ağaç gövdesinin etrafındaki bir sarmaşık gibi onun etrafına sarılmıştı.

Greg cevap verdi, "Bir tane söyle."

"Çocuğu yemek hizmetlerine bağlayın. Okul rehber öğretmeniyle sağlık kontrolü hakkında konuşun. Bu konuda, bir kendimizi kontrol edelim." Greg

cevap verdi, "Üç etti." "Çok komik."

Greg, "Çocuk ihmalini mi yoksa hiç para olmadığını mı düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Çocukken anne ve babasının mali konular hakkında tartıştıklarını duymuştu ama anlaşılan öncelikleri her zaman kirayı ödemek, yemek almak, ödemek ve herkesi giydirmek olmuştu. Annesi on altı yıl boyunca aynı kışlık montu kullanmıştı. Aynı şeyi kışlık botlar için de yapmıştı ama aman Tanrım, babası aynı şeyi iş için de yapmaya çalıştığında çıkan kavga Botlar mı? Bunun için, makine atölyesinde onu güvende tutan yüksek kaliteli çelik burunlu botlar alması konusunda ısrar etmişti.

Kaymaz ayakkabılar pizzacıda işe yaramıyordu. Çoğu ticari mutfağın aksine, un doğrudan oluklara giriyor ve kaymazlık etkisi çabucak sona eriyordu. Bu yüzden Greg Loveless'a giderken de çelik burunlu botlarını giyerdi.

Shelly'nin cevabı geldi: "Hangisi olduğunu bilmiyorum. Sormak zorundayız."

Bunu nasıl yaparsın ki? *"Hey, Rowan? Polisi ararsak diye bize verdiği sahte isim olmadığını varsayarsak...? Ailen fakir mi, yoksa sadece fakir mi?"*

Rowan'ın muhtemelen ihtiyacı olan şey paraydı, daha doğrusu düzenli para getiren bir yetişkindi. Greg ve Shelly bunu yapamazdı.

Shelly hâlâ mesajlaşıyordu. "yaşadığını, kardeşleri olup olmadığını, nerede yaşadığını ve bunun gibi şeyleri sorardım. Annen nerede yaşıyor? İş mi? Bu şeyler."

Greg, "Bu size yardımcı olur muydu?" diye sordu.

Gönderdiği anda pişman oldu ama kızın çoktan yazmaya başladığını görebiliyordu.

"Belki."

Sonra, "Bilmiyorum. Bu onlara güvenip güvenmediğime bağlı."

Greg, "Rowan kendisine pizza yapan adama neden güvensin ki?" diye sordu.

Shelly, "Çünkü sen güvenilir birisin" diye cevap verdi.

Bu... Greg'in okumayı beklediği şey değildi. Hayatı boyunca kimse ona güvenilir dememişti.

Ezra ona güvenmiyordu. Ezra, Greg'in berbat biri olduğunu düşünüyordu. Greg'in babası metal pres ekipmanları konusunda ona güvenmiyordu. Greg'in annesi bile, ona güvenmediğini hiçbir zaman söylemese de, işe giderken çelik burunlu botları giydiğinden emin olmak için her zaman kontrol ederdi, sanki onun gözetimi olmadan parmak arası terliklerle on inçlik karda yürüyecekmiş gibi.

Shelly, "O zaman ben ilk olacağım. Rowan'a güvenilir görünüyorsun." Bir dakika sonra, "Polisleri aramayacağını söyledin ve aramadın. Rowan'a fazladan bir pizza yaptın. Hatta bir dilimini bile yedin, böylece Rowan kendini yardıma muhtaç biri gibi hissetmedi."

Bu ilginçti, çünkü o sırada Shelly tam da bunu yaptığı için onu azarlamıştı ve Shelly bir tane bile almamıştı.

Shelly sözlerini şöyle bitirdi: "Eğer sözünüzü tutmak sizi güvenilir yapmıyorsa, ne yapar?"

Belki de Rowan için kimin önemli kimin önemsiz olduğuna dair sosyal ayrımlar bulanıktı. Belki de pizzacı adam okul müdürü, yaya geçidi görevlisi, doktor ve papazla eşitti. Greg o yaşta, bir makine dükkânı sahibinin Bangor belediye başkanıyla aynı seviyede olmadığını fark etmiş miydi?

Greg şöyle cevap : "Teşekkür . Eğer çocuğu tekrar görürsem, yapacağımı söylediğim şeyi yapmam gerekiyor."

"Ve cana yakın ol. Sen çok cana yakınsın."

Gece yarısı öpücüğünden sonra hâlâ sarhoş olmalı. Bu ona yağ çekmeye çok yakındı.

Eğer o kadar ulaşılabilir ve güvenilir biriye, belki bir gün Shelly ona gerçekten yaklaşacak kadar güvenilebilirdi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

EZRA, "Shelly'ye DÜNYA mı?" dedi ve Shelly başını telefonunun üzerinden kaldırdı. Tezgâhın üzerindeki üç pizza kutusuna dokundu. "Bunları teslim etmek isteyebilirsin."

"Evet, özür dilerim." Telefonunu cebine atarak tezgâhtaki tabureden indi ve yere zıpladı.

Ezra, "Kime mesaj atıyordun?" diye sordu.

Cırt cırtlı kapağın yırtılma sesiyle Shelly termal çantayı açarak pizza kutularını yerleştirmeye başladı. "Greg. Etrafta dolaşan şu çocuk hakkında bir şey soracaktım."

Ezra'nın gözleri karardı. "Hayır."

Ona döndü. "Evet, öyle görünmüyordu-"

"Yani, hayır. *Savaş ve Barış*'ın tüm içeriğini mesaj gülümsüyor ve parlıyordun. Sana aşık olmanı sağlamayacağım. onu."

Shelly termal torbayı kapatırken oflayıp pufladı. "Sanki başka varmış gibi." "Bir seçeneğin var ve önemli olan da bu." Ezra kaşlarını çatı. "Greg senin için doğru kişi değil. Senin hedeflerin var ve o sana engel olacak."

Shelly sırtıttı. "Evet, işler böyle yürüyor. Arkadaşınla üç mesajlaşıyorum ve on dakika sonra tüm hayat hedeflerim çöpe gidiyor."

"Greg hiçbir şeyi ciddiye almaz." Ezra ofladı pufladı. "Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"Belki de her şeyi çok fazla ciddiye alıyorsun." Shelly termal çantayı kaldırdı. "Bilirsin işte, bana ikimizin de hayatımızı kaybedeceğimizi söylediğin zamanki gibi. çünkü Loveless kapanacaktı, ama şimdi sen ortaksın ve diğer ortakla nişanlısın?"

Ezra, "Hatırlarsanız bu ciddi bir durumdu," dedi.

Shelly arka kapıya yöneldi. "Evet, her şeyi bir felakete dönüştürmeyi bitirdiğinde bu konuda daha fazla konuşuruz."

Ana Cadde'ye doğru ilerlerken Shelly sıkılmış dişlerinin arasından sert bir nefes çıkardı. Yani tek iki seçenek bunlar mıydı? Her köşede bir yıkım görmek mi, yoksa neşeli bir aptal olmak mı?

Ezra, Greg'in işleri her zaman ciddiye almadığı konusunda haklıydı. Bir numaralı cümlesi şuydu: "Merak etme. Her şey yoluna girecek." İşler yoluna girdiğinde bu Ezra'yı çok kızdırıyordu, ama Shelly onların "yoluna girdiğini" biliyordu.

Çünkü birileri onları çözmüştü. Ya öyle ya da birileri sonuçları en aza indirmek için çaba sarf etmişti.

Shelly'nin, annesinin eski sevgililerinden herhangi birinin etrafta dolaşp dolaşmadığı, terk edilmiş çocuklarını düşünüp düşünmediği hakkında hiçbir fikri yoktu, "Her şey girecek." Eğer Ezra'yla işleri yolunda gittiye bile, bir sürü

fedakarlık ve çok çaba. Ezra'nın çabası Shelly'yi ortaya çıkarmıştı. Shelly ve Ezra şimdi bir sonraki kardeşi çıkarmak için çaba sarf ediyorlardı. Ezra annelerine eve para gönderdi ve bu şekilde işler "yoluna girdi".

Öte yandan Greg asla dişlerini sıkmadı ve "işleri yoluna koydu". Dünyanın onları yutmaya hazır olmadığına güvenen birini görmek çok .

Mesela onu gece yarısı öpmek gibi. Greg çıldırmamıştı. Ağır bir huysuzluğa kapılmamış ve onun ne demek istediğini anlamak için saatlerce öpücüğü incelememişti. Onu öpmüştü ve o da bundan zevk almıştı. Bum. Tamamdır.

Ya tekrar öpüşürlerse? Muhtemelen o da aynı şekilde neşeli olurdu.

Greg değişikliklere ayak uydurdu. Olayların gelişmesine izin verdi. Dalganın tepesine ve dalga durulduğunda bir sonrakine binmeye hazır. Onun hakkında hayaller kurması, ona mesaj atması ve onunla dalga geçmesi mantıklıydı.

Ayrıca, gerçekten de biraz şapşaldı. Ama onun güvenilir olduğu konusunda ciddiydi. Vardiyasına gelirdi. İş bittiğinde kapıyı kilitliyordu. Ona yaklaşılabilir olduğu konusunda da ciddiydi - tabii Ezra çıldırmadan ona yaklaşılabilirse.

BEŞİNCİ BÖLÜM

GREG Perşembe günü pizzacıyı kapatırken gözleri Rowan'ı . Şansı yoktu.

Bir grup ortaokul öğrencisi gazoz almak ve eski video oyun makinesini oynamak için içeri girdiğinde Greg, "Hey, Rowan adında bir çocuk tanıyor musunuz?" dedi.

İçlerinden biri "Neden?"
diye sordu. Greg, "Demek
öyle." dedi.

Rowan'ı tanıyıp tanımadıklarını neden bilmek isteyebileceği Greg'in aklına olası bir yanıt olarak gelmemişti, ancak şimdi düşününce, arkadaşlarını koruyabilecekleri mantıklı geliyordu. Öte yandan, "Gördüğünüz gibi, bir arkadaşım Rowan'ın açlıktan öldüğünü düşünüyor," diyecek değildi.

İçlerinden biri "Evet, kokusunu bir mil öteden alabiliyorsun!" derken, bir diğeri "Onu tanımana şaşırmadım. Sadece adını soracak kadar yaklaştımana şaşırdım."

Bilgi notu: Rowan bir erkekti. Ayrıca Greg'in sorularını geçiştirmesi iyi bir . "Bir şey bıraktı, geri gelmesini söyle." dedi.

Rowan burada ne bırakmıştı? Belki de kendine olan saygısını ve haysiyetini? Gerçi Greg onları geri vermeye çalışmıştı. Shelly kesinlikle vermişti.

Yine de kötü koktuğu hakkındaki o kötü söz...? Greg hiçbir şey fark etmemişti. Odun ateşinde pişen bir pizza mutfağının genel kokusu düşünüldüğünde, belki de fark edememişti. Elbette her zaman odun dumanının ev gibi kokusu vardı, ama aynı zamanda domates sosunun sürekli aroması, artı köfte ve pepperoninin baharatları, soğandan bahsetmeye bile gerek yoktu. Çocuk bildiği kadarıyla potpuri içinde yuvarlanmış olabilirdi.

Fark etseydi, çocuğun çöplüğe daldığını da düşünebilirdi. Ki vardı. Yani...

Greg çocuklara pizzalarını verdi ama "Ona kaba davranmayın. Neler yaşadığını bilmiyorsun."

İçlerinden biri, "Hiç *arkadaşı* yok, orası kesin," dedi. "Kaba olmamak için bir neden daha." Greg onlara ters ters baktı. "Getirin Belki bir dahaki sefere indirim alırsınız."

Çocukların kafasında dönen çarkları fark etti ve ekledi: "Size ne yaptı?" "Şey, hiçbir şey. Kimseyle konuşmuyor." Çocuklardan biri burnunu . "Bak, neden umursuyorsun?"

Greg, "Çünkü birisi ona davrandığınız gibi bir muameleye maruz kaldığında, düzgün bir insanın bunu önemsemesi gerekir" dedi.

Dört çocuk da yemek yerken sessiz kaldı. Güzel. Kendilerini rahatsız hissetmeliler.

Greg Shelly'ye mesaj attı. "Rowan'ın okulun dışlanmış olduğu ortaya çıktı." Ders programı nedeniyle bunu yakın zamanda göremeyebilir, bu yüzden ekledi, "Ama ortaokul öğrencilerinden ona gelmesini söylemelerini istedim."

Rowan, bir çocuğu oturtup şöyle demeniz gereken yaşlardaydı, "Bu deodoranttır ve her gün kullanmanız gerekir. Bunlar çorap ve her gün değiştirmen gerekiyor." Daha fazlası olabilir mi? Greg bir süre önce bazı insanların tıbbi bir sorun nedeniyle tuhaf bir vücut kokusuna sahip olduğunu duymuştu ama ne yapmaları gerektiğini hatırlayamıyordu. Muhtemelen bir doktora gitmeliydiler. Shelly çocuğu doktora gitmeye zorlayamazdı, değil mi?

Shelly cevap verene kadar bir saat geçti, "Evet, anladım. Ne zaman dönecek?"

O ana kadar Greg'in aklına, eğer çocuklar Rowan kuponlarıyla indirim beklentisiyle gelirlerse, Greg tezgâhın arkasındaki kişi olmadığı sürece bunun gerçekleşmeyeceği gelmemişti. Ama Greg her gün çalışmıyordu. Aslında birkaç gün daha çalışmayacaktı.

"Bu bir sorun olabilir." diye mesaj attı.

"Ezra ve Lacey'e neler olduğunu anlatmamız gerekecek. Bunu yapabiliriz. Bunu çöz." Bu oldukça hızlı bir şekilde geldi ve ardından "Neden dışlandığını mı?" diye sordu.

Greg mesaj attı, "Kötü koktuğunu ve kimseyle konuşmadığını söylediler." Telefonundan ölüm sessizliği.

Shelly tekrar cevap verene kadar Greg üç pizzayı bir araya getirip pişirdi. "Ona yardım etmeliyiz."

Başından beri amaç bu değil miydi?

"Kaçınıcı sınıfta olduğunu öğrenmeli ve okuldan sağlık kontrolü yapmasını istemeliyiz, sonra da yardım edip edemeyeceğimize bakmalıyız. Belki ona daha iyi kıyafetler alabiliriz. Belki bir çamaşırhaneye erişimi olur. Umarım onu evden uzaklaştırmazlar."

Greg, "Neden yapsınlar ki?" diye cevap verdi.

"Temiz giysiler alamayan, yetersiz beslenen bir çocuk duş?" Sonra bir duraklama. "Haklısın, muhtemelen onu orada bırakırlar. Sosyal hizmetler pek iyi değil."

Kulağa acı geldiği için, "Siz de burada sosyal hizmetlerin gereken saygıyı görmediğini söylüyordunuz" diye cevap verdi.

"Her zaman saygı duyulacak bir şey değildir." diye karşılık verdi. Bir saniye sonra da "Özür dilerim. Bu sadece hassas bir konu. Yetersiz finanse ediliyorlar ve çok çalışıyorlar. Her neyse, onun için bir şeyler bulmalıyız."

Greg telefonda bir sipariş aldı, sonra onu internetten gelen sipariş yığına ekledi. Çok yoğun bir gece olmayacaktı ama Loveless One Hundred'ı satacaklardı. İşin telaşı ve gelgitleri ona düşünmek için zaman veriyordu.

Shelly hemen Rowan'ın temiz kıyafetleri ya da duş alma imkânı olmadığını varsaymıştı. Bu doğru olabilir miydi? Çocuklar evsiz olabilir miydi? Mantıklı geliyordu ama muhtemelen bu zamanla kendiliğinden düzelecek bir şeydi.

"Onunla konuşmadan önce sağlık kontrolü için okulu uyaracağım" diye mesaj attı.

Okul tamir ederdi. Ya da belki Rowan'ın ailesinin çamaşır makinesinin değiştirilmesine ihtiyacı vardı. Ama okulun kaynakları falan olmalı. Bir şey olmaz.

Bir saat sonra mesaj attı. "Keşke nerede yaşadığını bilseydik."

Bu büyük bir mahremiyet ihlali olurdu, değil mi? Çocuğun ailesini bulup kapılarına dayanmak? "Sen olsan ne yapardın?"

"Ailenin iyi olduğundan emin olun. Sorunun ne olduğunu bul."

Ve sonra, "Bunu bizim için kimse yapmadı."

Greg, "Kimse yok mu?" diye cevap verdi.

Ezra'nın çocukluklarını anlatışına bakılırsa Greg buna inanmakta zorlanıyordu. Ezra bazı günler hiç yemek olmadığını söylemişti.

Shelly şöyle cevap verdi: "Bu konuda bir şey yapan olmadı. Zaman zaman hediye sepetleri alıyorduk ama bizi oradan çıkaracak hiçbir şey yoktu."

Shelly burada doğrudan en kötü senaryoyu hedefliyordu: çoraplarını değiştirmeyi unutan yaramaz bir çocuğun aksine, toptan ihmal ve açlık. Okul zili çalacak ve Rowan'ın iki çamaşır deterjanı kullanması gerektiğini bilmediği ortaya çıkacaktı.

tam yük için kapsüller.

Başka bir deyişle, bu onların çözmesi gereken bir sorun değildi. Ama Shelly'ye yardım edecekti çünkü çok azimli görünüyordu.

Her neyse, bu onu konuşturmaya devam ediyordu. Son birkaç yıldır bu kadar çok mesajlaşmamışlardı, bu yüzden bir çocuğa yardım edebilirlerse ve onu kendisine yaklaştırabilirse, bunlar olabilecek iki iyi şeydi.

ALTINCI BÖLÜM

SHELLY "Öğrencilerinizden biri hakkında isimsiz bir ihbarda bulunabilir miyim?" diye başladı.

Müdür yerine müdür yardımcısına bağlanmak istemişti. Çünkü rehberlik kendi okulunda hiçbir zaman iyi bir deneyim olmamıştı. Görünüşe göre okul rehberlik görevlisi olmak için yüksek lisans derecesi ve sertifika gerekiyordu, ancak Shelly her zaman lisesindekilerin bir geri dönüşüm kutusunda bir grup kimlik belgesi bulup yeni bir kariyer için bir bilete sahip olduklarını fark edip etmediklerini merak etmişti.

Hartwell tipe sadık kalırsa, müdür yumuşak dilli ve akli başında biriydi, müdür yardımcısı ise hiçbir şeyin gözden kaçmasına izin vermeyen sert disiplinci olarak görülecekti. Bu ikisi göz önüne alındığında, Shelly çıkarlarını gözetmek için hangisini tercih edeceğini biliyordu.

görüşmesini üniversite kütüphanesindeki ses geçirmez çalışma odalarından birinde yapıyordu. Kimse duymayacaktı, ayrıca kızmaya başlarsa kimse hayatından endişe etmeyecekti.

Müdür yardımcısı, "Eğer bu bir polis meselesiyse, o zaman isminizi almamız gerekebilir" dedi.

"Kulağa hoş geliyor. Size konuyu anlatayım, sonra ismime ihtiyacınız olup olmadığına karar verirsiniz." Bundan sonra Rowan'a verdiği sözleri tutmadı çünkü işin içine polisi de katabilirdi. Ama Rowan'a karşı değil. Rowan'ı ihmal eden her kimse ona karşı. Polis bu işe karışmalıydı.

Müdür yardımcısı bir sürü mm-hmm yaptı ama Shelly'nin önünde her şey kurşun kalemle işaretlenmişti. "Rowan yiyecek bulmak için çöplüğe dalıyordu," diye başladı ve oradan diğer tüm endişe noktalarını sıraladı. Uygun olmayan kıyafetler. Rowan'ın düzenli yemek yediği tek yerin okul olduğu gerçeği. Rowan'ın kötü koktuğunu söyleyen diğer ortaokul öğrencileri.

Rowan'ın hiç arkadaşı yokmuş gibi görünmesi. (Bunu uyduruyordu ama

Greg'in raporuna bakılırsa çok da uzak bir ihtimal değilmış). "Okulun, öğrencinizin güvenli olmayan bir ev ortamında bulunmadığından emin olması gerekiyor" diyerek sözlerini bitirdi.

Shelly bu son üç kelimeyi, onları ters yönde kullanan bir sosyal hizmet görevlisinden duymuştu: ailesi güvensiz bir aile değildi. ev durumu. O anda değil. Ve evethepsi büyümüşü ve şimdiye kadar kimse ciddi bir zarar görmemişti. Ama hadi ama.

Müdür yardımcısı şöyle dedi: "Kulağa endişe verici geliyor. Okul rehber öğretmenimizi bir değerlendirme yapması için Rowan ile görüştüreceğim."

Shelly bir iniltiyle savaştı. Hartwell'inki kendininkinden daha iyi iş çıkarmış olmalıydı. "Rowan'ı kendin kontrol edebilir misin?" diye sordu.

Müdür yardımcısı, "Evet, ama öğrenci mahremiyeti kaygıları nedeniyle keşfettiğim hiçbir şeyi size söyleyemeyeceğimi anlamalısınız" dedi.

Oh. Hayır, bu Shelly'nin aklına gelmemiştir.

Müdür yardımcısı sözlerine şöyle devam etti: "Bu konuyu ciddiye alacağımıza söz veriyorum, ancak ciddiye almanın bir parçası da öğrencinin bilgilerini korumaktır, onurunu korumaktan bahsetmiyorum bile."

Shelly, "Ama yardım etmek isterdim." dedi.

Müdür yardımcısı, "Emin olun, çoktan yaptınız" dedi.

"Hayır." Greg pizza siparişini hazırlarken Shelly Loveless'in mutfağında volta atıyordu. "Hayır, *zaten* ona *yardım* etmedim. Tek yaptığım sorunu bir başkasına havale etmek oldu ve sorunu araştırıp araştırmayacaklarını ve araştırırlarsa ne olacağını kim bilebilir ki?"

Greg'in sinir bozucu, alçak bir sesi vardı. "Bence rahatlaman gerek. Bir sorun olup olmadığını bile bilmiyorsun."

"Bir şeylerin ters gittiğini kesinlikle biliyoruz!" Bir duvara ulaştı ve kıpırdamadan duramayarak diğer tarafa doğru ilerledi. "Buna güvenmiyorum gerçekten dinleyecekler. Ya da Rowan onlara yalan söyler ve her şeyin yolunda olduğunu söylerse-"

Greg başını kaldırıp baktı. "Yalan söyleyip her şeyin yolunda olduğunu mu söyledin?" Shelly tekrar döndü ve volta atmaya devam etti.

Greg, "Bunu neden yapasın ki?" dedi.

"Bir sosyal hizmet görevlisini evde iyi olduğunuza ya da bir kerelik bir şey olduğuna ikna etmek zor değil." Shelly başını salladı. "Annem bizi alırlarsa hepimizi ayırıp korkunç evlere yerleştireceklerini söyledi ve-"

Greg ellerini kaldırdı. " değil. Ama Rowan'ın yalan bilmiyoruz. Bunun korkunç bir durum olduğunu bile bilmiyoruz."

Shelly volta atmaya devam etti.

Greg sonunda, "Hey, en sevdiğin pizza malzemesi nedir?" diye sordu.

Shelly ofladı. "Yapmadığımız kişisel boy bir pizzayla kendimi daha iyi hissetmemi mi sağlayacaksın?"

Üzgün köpek yavrusu gözleri yaptı. "Sen benim için tam boy bir pizzaya değersin."

Kıs kıs güldü. "Sanırım bu birinin bana söylediği en tatlı şey."

Bu turtaları fırına göndermek için pizza kabuğunu kaldırırken burnunu kırıştırdı. "Yoksa en peynirlisi mi?"

"Bunun üzerinde bolca peynir var." Shelly, Greg'in üç turtayı birbiri ardına fırına sürmesini izleyebilmek için tezgâhın etrafından dolandı. "Yoksa sadece arsız mıyım?"

"Sen kabuklu musun?" dedi.

Kaşlarını çattı. "Bunu gerçekten yapıyor muyuz? Beni alt edemezsin. Ben de en az senin kadar uzun süredir burada çalışıyorum."

Greg, "Senden daha küstah espriler eminim," dedi. Shelly öfkeli bir ünlem çıkardığında, "Çünkü sen düşüncelisin. Ben hiçbir şeyi yeterince ciddiye almayan sorumsuz biriyim, bu yüzden *gerçek bir pizza işçisi* olduğumu ya da bu işi *hamura ihtiyacım* olduğu için kabul ettiğimi söyleyebilirim ve bu karakterime aykırı değil."

Shelly kollarını kavuşturdu. "Bugün burada, domates gitti mi?"

Greg, "Demek istediğim de bu. Şaka bile olsa, sen ciddisin. Oysa I?" Bir mantarı havaya kaldırdı. "Ben gerçek bir eğlence adamıyım." Shelly ona çok boş bir yüz verdiğinde (Paskalya Adası heykellerini kanalizasyonla çalışıyordu) kaşlarını kaldırdı. "Biliyor musun? Mantar mı? Eğlenceli adam?"

ki, "Evet, anladım. Sadece... Bu korkunçtu."

Greg güldü. Sonra, "Buraya gel." dedi. Kız tereddüt edince, "*Bir kabuk soymanı* istiyorum" dedi.

İnledi ama bir adım öne çıktı. Adam ona pizza kabuğunu uzattı. "Bunu öndeki pizzanın altına kaydırmanı ve fırının arkasına doğru döndürmeni istiyorum. Sonra bunu karşı tarafa kaydıracaksın ve arkadakini öne doğru çekeceksin."

Shelly, "Ezra'nın bunu yapmama izin vermeyeceğinin farkındasın," dedi.

"Ve yapabileceğinizi fark ediyorsunuz. Bu bir Mars sondası fırlatmaya benzemez." Greg onun almasına izin verdi. "Eğer bir hata yapacaksan, seni durduracağım. Sadece

Dokuz yüz derecelik fırından bir pizza düşürmek üzereyseniz ne dediğimi hatırlayın."

Dondu kaldı. "Yakalayamadın mı?"

Greg ekledi, "Ve ayaklarını yoldan çek."

Kabuğu ilk pizzanın altına kaydırıldı ve onu arkaya doğru hareket ettirdi. Bunu yapmak için ancak yeterli yer vardı. Pizza fırını, kenarlarında odun yanyor olsa bile aynı anda dört turtayı alabiliyordu.

Isı yoğundu ama onu yakacak kadar değil. Sadece içerisinin ne kadar sıcak olduğunu bilmesine yetecek kadar, tüm bu tuğlalar sıcaklığa kadar ısındı ve ısıyı merkeze odakladı. Şu anda ne kadar sıcak olursa olsun, tüm ateş bir anda sönse bile, saatlerce kızarmış olurdu. Alt kısmı Fırın pürüzsüz ve kızarmış irmikle kumluydu ama pizza doğru hareket etmiyordu. "Yanacak," dedi.

Greg onun etrafından uzandı ve pizzayı arkaya doğru götürmek için kabuğun manipüle edilmesine yardım etti. Kadın kolunu gevşetti ve Greg sanki kadın kabuğun bir uzantısıymış gibi geri çekti ve kabuk serbest kaldı. İkinci pizzanın altına soktu ve adam, "Güzel ve nazikçe. Pizzanın onunla birlikte gelmesini istiyorsun ve kabuğu geri almaya hazır olduğunda, sadece biraz eğiyorsun."

"Bu çok hantal." Fırından çıkardığı pizzayı bu şeyin üzerinde tutmayı nasıl başarıyordu? Hem o hem de Ezra, tahta bir spatulayı on beş santim eninde fırlatmayı, sonra da erimiş peynir ve domates sosunu lav şeklinde tutarak geri çekmeyi doğalmış gibi gösterdi.

". " Greg'in sesi alçaktı. "İlk başta biraz garip. Şimdi üçüncüyü hareket ettir."

Bu seferki öne çıkmak istemiyordu ama yine hemen arkasındaydı, elini bileğine koyarak öne çıkmasını sağladı.

Shelly bıraktı ve geri çekildi. Dedi ki, "Otuz dakika daha bekleteceğim. ve sonra çek." Ona döndü. "Şimdi herkese soyulduğunu ."

Kollarını kavuşturdu. "Bütün bunları kelime için mi yaptın?"

Kaşlarını kaldırdı. "Ama hoşuna gitti mi?"

Hoşuna gitmişti... ellerinin kolunda ve kalçasında olması... Tam arkasında olması hoşuna gitmişti. Yaptığı işin ne kadar iyi olduğuna dair ona güven vermesi.

Evet. Evet, hoşuna gitmişti. "Tekrar deneyebilir miyim?" dedi.

Turtaları kontrol etti. "Bir dahaki sefere. Bunları şimdi çıkarıyorum."

Yine, o şeyi kendi kolunun bir parçası gibi kullandı. İçeri. Yukarı. Dışarı. Kutunun içine. Geri. Her biri kendi krallığında mükemmel olan pizzalar geldiğinde Shelly kutunun kapaklarını kapattı.

Siparişleri kontrol etti, ardından ceketini ve termal çantasını almaya gitti.

O ayrılmadan hemen önce Greg, "Şakalarım binayı boşaltmanızı kadar kötü mü?" diye takıldı.

Shelly sırtarak ona döndü. "Görmüyor musun?" antayı kaldırdı. "Pizza şakalarıyla...? Her şey teslimatta."

Ona yardım et, güldü. Ve bu harikaydı.

YEDİNCİ BÖLÜM

GREG, Perşembe günkü vardiyasını Cuma günüyle değiştirip değiştirmeyeceğini sorduğunda Ezra sadece "Hayır" diye cevap verdi.

Greg bugün makine at lyesindeydi. Cuma gününü çoktan temizlemişti. Ezra'nın her zaman yaptığı gibi, Ezra'nın onunla yer değiştireceği gerekçesiyle. Bu kez sadece "Hayır" dedi, başka bir şey demedi. Tartışacak bir şey yok.

Greg'mantıklı bir planı olduğunu d ş nm şti. Perşembe vardiyasını Cuma ile değiştirecek ve Shelly'nin doğum yaptığı gece çalışacaktı. Artık Rowan'ı da hallettiklerine göre, onunla konuşmak için başka bahanesi kalmamıştı. Gerçi çalışıyorlarsa onunla konuşmak için bir bahaneye ihtiya ı yoktu ve Cuma gecesi teslimatlarını Shelly yapıyordu.

Bu o kadar m kemmел bir   z md  ki Greg bundan vazgeçmeyi reddetti. "Neden olmasın?"

Ezra cevap verdi, "Ben k r değilim. Kız kardeşime asıldığını biliyorum."

Greg kaşlarını çatarak telefonuna baktı. Ezra hiçbir zaman lafı dolandıran biri olmamıştı ama yine de bu biraz abartıdan da  teydi. Ezra'nın bir sonraki mesajı geldiğinde Greg "Ne?" gibi bir şey yazmaya başlamıştı.

"Bu işin sonu iyi bitmeyecek. Sen ve o birkaç hafta içinde çöküp yanacaksınız ve sonrasında ikinizle uğraşmak istemiyorum. Beni taraf tutmaya zorlayacaksınız. Lacey ve ben sizi ayrı tutmak için programı düzenleyeceğiz. Yani hayır."

Greg kendi yazdıklarının üzerine geri geri gitti. Buradan nereye varacaktı? Greg, "Shelly kendi kararlarını veren bir yetişkin." diye cevap verdi.

Ezra mesaj attı, "Katılıyorum. Ama o aynı zamanda benim kız kardeşim ve onu bu kararlardan koruyacağım. Vardiya değişimi yok."

Ezra ve Shelly'nin her ikisi de aynı sıfırdan altmışa kadar olan tepkilere sahipti, ancak Greg onları yatıştırma konusunda oldukça iyiydi. "Shelly'yi incitmezdim. O kaya gibi sağlam ve akılı başında biri."

Ezra, "Sen bana kardeşlerimden daha yakınsın, o yüzden dikkat et. davranarak onu incitebilirsin ve bunu yaptığının farkında bile olmazsın."

Greg, "Soğuk." diye cevap verdi.

Ezra başparmağıyla . Bir dakika sonra, "Pizza."

Greg satın alma siparişleri üzerinde çalışmaya devam etti, klavyedeki rakamları gerektiğinden daha sert bir şekilde tuşladı. "Dikkatsiz." Ezra'nın farklı bir

Çünkü Greg'in ayrıntılar konusunda özensiz olmadığı ortaya çıktı. Ezra'nın Loveless'a girdiğinde kapının kilitli olmadığını ve eşyaların un içinde olduğunu görmesi başka bir şeydi. Greg anahtarını kapıda bırakmadı. Dışarıdan kahve alıp arabasının üstünde unutmazdı. Hiç telefon kaybetmemişti.

Sanki Greg hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi umursamaz olarak da tanımlayabilirsiniz. Yine doğru değil. Rowan'ı önemseydiğini göstermemiş miydi? Yıllardır Ezra'nın önemseydiği tek şey gibi görünen Loveless Pizza'yı önemseyordu. Ezra Shelly'yi önemseyordu elbette ama Greg onu da önemseyordu.

Faturalama ritmini bozarak "Nasıl dikkatsiz?" diye yazdı.

Ayrıca, "bunu yaptığınızı asla bilemezsiniz" sözü kulağa uğursuz geliyordu, sanki Greg Maine topraklarında gezinirken ardında kanlı kalplerden oluşan bir iz bırakmıştı. Birkaç kız arkadaşı olmuştu elbette ama dostça ayrılmışlardı. zaman , tamamen sürpriz bir şekilde, sanki bir gün uyanmış ve "Tamam, bölüm sonu. Fatura gönder. Kapanış dosya."

Greg bir fatura gönderdi ve dosyayı kapattı, sonra diğerini açtı.

Ezra, Greg'in Cuma günü Shelly'yle çalışmasına izin vermezse, bir pizza sipariş eder ve Shelly'nin isterdi. Ama dükkâna getirmesi gerekecekti. Evi teslimat alanının hemen dışındaydı.

İşte böyle.

Ya da... ve bu daha önemli... Greg Loveless'a gidebilir ve orada takılabilirdi çünkü orası halka açık bir yerdi ve Shelly'yi o şekilde görebilirdi.

Ya aynı anda bir sürü emir almışlardı ya da Ezra Greg'in dikkatsiz olduğu yönleri beyinde aradı. Sonunda bir cevap gönderdi. "Son iki kız arkadaşın seni terk etti çünkü hiç dikkat etmedin."

Greg de "Doğru değil" diye cevap verdi.

"Tamamen doğru. Yumuşak başlı olmakla gurur duyuyorsun, bu yüzden ne zaman bir sorun çıkarsa onları başından savdın."

Ezra orada değildi, bu yüzden Ezra bilemezdi. Sadece Greg'in bunun olacağından haberi olmamasına dayanarak tahmin yürütüyordu.

Her neyse, her şeyi bir felakete dönüştürmektense sakın olmak daha iyiydi. Ezra her zaman tehlikeye karşı gözlerini dört açardı.

Shelly de öyle. Eğer onun için bir şey yapabilseydi, onu sürekli 10'dan beş ya da altıya indirebilmeyi çok isterdi. Onun kıyamet ve tehlike beklentisini azaltmak. Rowan olayında olduğu gibi: Rowan'ın insan ticaretine maruz kaldığını ve evinin kapısını kırmak için bir SWAT ekibine ihtiyaç duyacaklarını düşünmüştü ama bunun yerine okulu arayıp onunla konuşacak birini bulması yeterli olmuştu.

Hayatı böyle yaşamak çok stresli olmalı. Çoğu zaman işler yolunda giderdi.

Greg sonunda "Katılmıyorum" diye cevap verdi.

Ezra cevap verdi, "Elbette. Ama Shelly ile birlikte olursan, Sevgililer Günü'ne kadar her şeyi berbat edersin."

Bu hiç hoş değildi. "Asla yapmam."

"bir ay var," diye gönderdi Ezra. "O kadar uzun süre dayanmana imkân yok. Onu görmezden gelmenize izin vermeyecektir."

Greg'in onu görmezden gelmeye niyeti olmadığına göre, bu bir sorun olmazdı. "Kendini savunması hoşuma gidiyor."

"Oh, öyle olacak." Ezra hınzırca gülümseyen bir yüz ifadesiyle mesaj attı. "O zaman sonsuza kadar sizi zıt vardiyalara yerleştirmek zorunda kalacağım."

Greg cevap vermedi. Ezra, "Sevgililer Günü'nde sevgisiz pizzalar satıyor olmamız, onları kin ve pişmanlıkla doldurmak için gerçek bir ayrılmış çifte ihtiyacımız olduğu anlamına gelmez."

Evet, bu tamamen mantıklıydı. Greg, "Ya onu Sevgililer Günü'ne kadar mutlu ? Eminim bunu yapabilirim."

Ezra cevap verdi, "Bu bahse . Senin sicilini biliyorum."

Öncelikle, Greg'in geçmişinde yanlış bir şey yoktu. İkincisi, Ezra konuşuyordu, bu da Ezra'nın sallantıda olduğu anlamına geliyordu. Eğer Ezra bahsi kabul ederse, bu Greg'e önümüzdeki ay boyunca Shelly'ye serbest erişim sağlayacaktı.

Üçüncüsü, Shelly yetişkin bir insandı ve iş arkadaşıyla takılmak için kardeşinden izin istemeyecekti. da Ezra'yı aradan çıkarma meselesi demekti.

Ezra, "Onun hayatını mahvetme," diye cevap verdi.

Ezra bunu gerçekten kastetmiş olamaz. Shelly'nin ne kadar mutlu olabileceğini görünce geri adım atacaktı.

Faturaları göndermeye geri dönelim o zaman. Greg bu Cuma Shelly ile bir araya gelemiyorsa, en azından bazı yerel işletmelerin banka hesaplarını makine atölyesinininkilerle birleştirmesi gerekir.

Ve sonra Ezra'dan: "Rowan adında bir çocuğa yarı fiyatına pizza sözü mü verdin?"

Telefon ekranı bu cümleyle aydınlandığı anda Greg'in kalbi tekledi. "Geri mi geldi?"

Ezra, "Bazı çocuklara onu getirmeleri halinde pizza sözü verdiğinizi, bu yüzden kendisini getirdikleri için pizza almak üzere tek başına geldiğini söyledi."

Greg, "Jambon ve ananası seviyor ve Shelly'yi hemen oraya götürmen gerekiyor. Yoksa ben gelirim."

Ezra mesaj attı, "İlginç."

Ardından, "Aslında ananas sevmez." Greg gözlerini devirdi.

Loveless makine atölyesinden on beş dakika uzaktaydı. Greg çocuk gitmeden oraya varabilirdi. Ama gitmeli ? Bu Rowan'ı mıydı? Ezra çocuğa ne sormalıydı? Çocuğun aç olduğuna ya da ihmal edildiğine dair işaretlere dikkat etmesi için onu uyarmalı mıydı?

Shelly'den bir mesaj geldi: "O BURADA!!!"

Greg güldü. Gitmesine gerek kalmamıştı. Mesaj attı, "Git al onları."

Greg'in beklediği gibi bir süre hiçbir şey gelmedi. Ezra çocuğun pizzasını hazırlarken Shelly Rowan'la konuşacaktı. Shelly kendini daha iyi hissedecekti çünkü her şey yolundaydı ve okul şimdiye kadar müdahale etmiş olacaktı. Tüm bunlar jambonlu ve ananaslı bir ya da çocuğun gerçekten sevdiği her neyse onun yarı fiyatına olacaktı.

Ayrıca, Ezra ne derse desin, Greg Shelly'yi nasıl yardım ettiği hakkında konuşturabiliyordu. Gözleri parlayacak ve tüm olasılıklar hakkında heyecanlanacaktı. Greg onu konuşturabilirdi ve bu işe yarardı. Her zaman işe yarardı.

Greg fatura yığınının ulaşamamıştı. "ikinci ihbar" faturaları ve pembe zarflar içinde gönderilen yasal işlem başlatmak üzereyiz" mektupları) Shelly cevap verdiğinde. "İyi olduğunu söylüyor ama ben ona inanmıyorum."

Greg mesaj attı, "Neden olmasın?"

"Daha sonra, ama ona bedava pizza verdik ve biraz daha bilgi edindim. Şimdi bir teslimatım var. Sonra konuşuruz."

Bir başparmak gönderdi.

İki dakika geçmemişti ki Ezra, "İmkânsızsın. Şimdi Shelly sırtımda."

Greg mesaj attı, "Çocuk hakkında mı?"

"Çocuğa ne olduğunu bile bilmiyorum. Hayır, senin hakkında." Greg bir soru işareti gönderdi.

Ezra cevap verdi, "Onu Perşembe gecesine koymamı istedi. Seni Cuma günüyle değiştirip onu Perşembe gününe koymalıydım. Kendimi zekamla alt ettim."

Greg, "Ooh, Shelly çok kızardı," diye mesaj attı ve o atarken Ezra'nın mesajı geldi, "Shelly çok kızardı," diyordu.

Hah. Gördün mü, onu iyi tanıyormuş. Ezra gülen bir emoji gönderdi.

Greg cevap verdi, "Beni cumaya yaz. Sevgililer Günü'nden önce işleri berbat etmeyeceğime dair bir depo benzinine bahse girerim. Sen yoldan çekil, ben de ona iyi davranayım, sonra da sen benim depomu doldur."

Ezra, "Bunu ben kazanacağım çünkü o kadar uzun süre dikkatini veremezsin, ayrıca benim on altı galonluk bir tankım var, seninki ise sadece on iki galon," diye cevap verdi.

Greg, "Yüz galon da olsa fark etmez. Kaybetmeyeceğim."

Ezra ekledi, "Bana bu işin dışında kalmamı söylemene gerek yok, çünkü kendi başına çöküp yanacaksın."

Bir dakika sonra, "Ayrıca, onu senin hakkında çoktan uyardım."

Greg, "Teşekkürler" dedi.

"Sorun değil. Cuma günü için varsınız ve Tanrı ruhunuza merhamet etsin."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

SHELLY'nin artık ne yapacağını bilemeyeceği kadar çok bilgi vardı, bu yüzden enerjisini atmak için Loveless Pizza'daki soğutucuya soda kutuları yıgıdı. Shelly Greg'e, "Rowan bunların hiçbirini bildiğimi bilmiyor," dedi.

"Peki,

Belki bazılarını bildiğimi biliyordur ama önemli değil. Ona sormaya başladım. Okulu bilen birine teslimat yaptığımda sorular sordu. Rowan'ın büyükbabasıyla yaşadığı ortaya çıktı."

Greg pizzayı fırlatırken ritmini bozmadı. "Neden?"

"Hiçbir fikrim yok. Yaklaşık bir yıl oldu. Her neyse, büyükbabası sakatlandı ve çalışmıyor. Tam bir yasal karmaşa." Shelly son kolaları da doldurdu ve Moxie'ye geçti. "Maluliyet ve işçi için başvurdu, ama kadar sürüyor ve bununla savaşıyorlar ve bu arada masanın altında çalışıyor, ama şirket masanın altında çalışıyorsa o zaman gerçekten yaralanmadığını ve para alanların sadece avukatlar olduğunu savunuyor."

Greg ofladı pufladı. "Bundan nefret ediyorum."

"Burası değirmen, ne bekliyorsun ki?" Shelly gözlerini devirdi.

"Her neyse, durum bu. Rowan kendi başına çok zaman geçiriyor." Başını iki yana salladı. "Hepsi bu kadar. Okuldan birileri ulaştı ama tabii ki gerçek bir şey söyleyemezler."

Greg, "Sana işe yarayacağını söylemiştim." dedi.

Öfkelendi. "Henüz işe yaramadı. Sorunun ne olduğunu bulmak, sorunu çözdükleri anlamına gelmiyor." Son Moxie de içeri girdi ve Shelly kök biralalarını rafa kaldırmaya başladı. "Erişebilecekleri sosyal hizmetler var ve okul onları temasa geçirecek. Ayrıca, eyalet Çocuk ve Aile Hizmetleri Ofisi de devreye girecek ve biraz daha yardımcı olabilirler."

Maine hizmet sunma konusunda para içinde yüzmüyordu ama bir şeylere sahip olmak , değil mi? Annem hiçbir şey alamadı ama

Dişlerinin arasından yalan söyledi.

Greg, "Ne tür bir yaralanma?" diye sordu.

"Hiçbir fikrim yok. İşteyken olmuş ve artık çalışamayacağını söylüyor. İş sırasında olmadığını ve çalışabileceğini söylüyorlar." Shelly omuz silkti. "Kimin doğruyu söylediğine dair hiçbir fikrim , ancak tecrübelerime dayanarak kağıt fabrikasının yalan söylemek için ondan daha fazla nedeni olduğunu söyleyebilirim."

"Babamın bir adamı vardı, aletlerle uğraşırken kolunu kırdığını iddia etti." Greg homurdandı. "Kameralar hiçbir şey göstermedi. Meğer kayak yaparken kırmış, işe yaralı gelmiş ve bizden ödeme yapmamızı istemiş."

Shelly dedi ki, "Babanın bir makine atölyesi var. Eğer bir adam kolunu metal presine kaptırırsa, artık kolu olmaz mı?"

Greg, "Silahsızlandırılmış mı?" dedi.

Shelly, "Tek başına mı çalışıyorsun?" diye cevap verdi.

Greg dedi ki, "Evet. Ama hayır. Yalan söylemenin nedeni paradır. soru kimin yalan söylediği, yoksa ikisi birden mi?"

Shelly, "Her iki durumda da, yiyecek ya da çamaşır deterjanı olmadığına acı çeken Rowan . Bu denklemde tek kişi çocuk."

Greg, "Elbette." dedi.

En azından Greg bir çocuğa yemek vermenin, bedava yemeği %100 hak etmeyen *başka* birinin yemek yemesi anlamına gelip gelmeyeceği konusunda endişelenmiyordu. Bu tutum onu ve Ezra'yı pek çok kez aç bırakmıştı. Peki ya birine yemek yardımı yaparsanız ve o kişi gerçekten İp mi? Yine de yemek yemeleri gerekiyordu. Shelly, elde ettiğiniz faydaların çok az olduğunu düşündü, neden ağı olabildiğince genişletmiyorsunuz? yardıma ihtiyacı olan insanlar?

Kurtarma botunuzda yüz tane can yeleği olsaydı, insanlardan birinin kendi başına yüzerek bota ulaşması kimin umurunda olurdu? Onları sudan çıkarın.

Ezra içine doğduğu hayattan kurtulmanın yolunu bulmuştu. Shelly de aynı şeyi yapma yolundaydı. Bunu kendi başlarına yapmış olmaları, Rowan'ın da altı yıl beklemesi ve sonra yapması gerektiği anlamına gelmiyordu.

Greg, "Kimin yardıma ihtiyacı olup olmadığını anlamak için para alan insanlar var," dedi. Üst malzemeleri hazırlamaya devam ederken omuz silkti. "Ben sadece

bunu yapabilmeleri için vergi ödemeleri gerekiyor."

Shelly homurdandı. "Bazen öyle görünüyor."

Tüm gazlı içeceklerin stoklanmasıyla birlikte, kalan kutuları depoya geri götürdü.

Tekrar mutfağa döndüğünde siparişler gelmişti ve Greg onları dolduruyordu. İç çekerek ceketini ve arabasının anahtarlarını buldu.

Dedi ki, "Kulağımı dört açıyorum. Eğer yardım edebileceğimiz başka bir yol varsa, bunu yapmak isterim."

Greg, "Çok şey yaptın." dedi.

Shelly, "Bunun yeterli olduğuna inanmıyorum. Daha fazlasını yapmak istiyorum." Greg, "Ve...? Nasıl yardımcı olabiliriz?"

Soru hep buydu, sadece nasıl yardım edileceği değil, işleri daha da kötüleştirmeden nasıl yardım edileceği. Bazen siz elinizi uzattığınızda ebeveyn o kadar sinirlenir ki hıncını çocuktan çıkarır. Ama öyle bile olsa... öyle bile olsa...

İç çekti. "Başka ne var ki?"

Greg, "İstiyor musun-" dedi ve sonra durdu. Kadının dikkati Greg'e kaydı. "İstemek... ne?"

Kız ona baktığında, adam muzip bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Belki bir yerlere gideriz?"

"Bir yere git... ve... ne yap?" dedi.

Omuz silkti. "Ne istersen. Bir film. Akşam yemeği. Bir yürüyüş." Kış yürüyüşü önerisi Shelly'ye Greg'in laf olsun diye konuştuğunu doğruladı. Bu konuyu hiç düşünmemiştir. "Her zaman çok gerginsin. Dışarı çıkarsak belki biraz rahatlarsın."

Kıs kıs güldü. "Diğer pizzacılarından birine gizlice girip zayıf noktalarını araştırabilir miyiz?"

"Tüm zayıf noktalarını biliyorum. Teslimat şoförleri harika değil ve aşçıları da pek parlak değil."

Shelly Greg'i işaret etti. "Yoksa alçakgönüllü mü?"

"En ufak bir şey bile değil!" Ona çok sevimli bir gülümseme verdi. "Bunu da hallettiğimize göre, hadi eğlenceli bir şeyler yapalım."

"Bir yer seç." dedi.

"Bana ne istediğini söyle, biz de yapalım" dedi.

Shelly'nin aklı beş yüz olasılık arasında gidip geliyordu. İkisinin de iznini olduğu bir gün olmalıydı. Ve derslerinin olmadığı bir zaman. Ve havanın berbat olmadığı bir zaman. Ve pahalı olmadığı. Ve dışarıda değil.

Geriye ne kalmıştı ki? "Üniversitede Pompeii'de sürükleyici bir deneyim sergisi mi var?" diye ağzından kaçırdı.

O başladı. "Bekle, gerçekten mi?"

"Ne söylememi bekliyordun ki?" Kollarını kavuşturdu. "Bir zaman aralığı için kayıt yaptırıyoruz. Öğrenci kimliğimle bedava giriyorum. Ve sonra, belki

dondurma al."

Greg, "Anlaştık!" dedi.

Uygulamayı açtı ve gelecek hafta işe yarayacak bir gün bulana kadar günler ve saatler önerdi. Ama onun önermesi gerekmez miydi? Ona çıkma teklif eden o olduğu halde neden tüm işi o yapıyordu?

Önemli değil. Kıkırdayarak, "Herkes beni İtalya'ya götüreceğini söyleyeyim mi?" dedi.

Greg haykırdı, "Bu çıtayı çok . Eğer seni Ocak ayında İtalya'ya götürürsem, Sevgililer Günü'nde ne yapacağım?"

Shelly güldü, ama sonra başka bir sipariş geldi ve Greg hamur atmaya devam etti. Onu Orta Dünya'ya sürükleyici bir yolculuğa çıkarabileceğini söyleyerek karşılık vermek üzereyken duraksadı. Hayır, bu randevuyu o ayarlayacaktı. İtalya'yı geçemese bile, bırakalım bir sonrakini o bulsun.

DOKUZUNCU BÖLÜM

POMPEII, Greg'in daha eğlenceli çıktı. Ayrıca, çok daha acımasız.

"Bu beni şaşırtmamalıydı," dedi, kollarını yüzlerine doğru kaldırmış ölmüş insanların alçıdan yapılmış maketlerinin önünde dururlarken.

Shelly bir sonraki sergiye geçti. "Volkandan haberin yok muydu?"

"Hayır, yani karanlık bir şey seçmiş olman beni şaşırtmamalıydı." Greg kıkırdadı. "Dışarı çıkmayı önerdim çünkü sen her zaman çok ciddisin."

"Bir dahaki sefere neşeli bir şeyler öner" diye cevap verdi.

Shelly bir dahaki sefere olacağını düşündü. *Al sana Ezra.*

"Sürükleyici deneyim" sırayla geçtikleri bir dizi odadan oluşuyordu. İlk iki oda, kuş sesleri, Akdeniz'in bir duvar projeksiyonundan çıkan deniz havası esintisi ve bir Roma havuzu ile tamamlanan Pompeii'deki günlük yaşamın bir maketi idi. Roma mozaiklerinin ve hatta bir Pompei pazarının maketlerinin yanı sıra mücevher ve Roma giysileri sergilerinin tadını çıkardılar. Arka planda, sık sık, Mount

Vezüv küçük bir buhar püskürtmüştü ve zemini titriyordu. Gerçekten de sürükleyici.

Sonra, iki odanın arasında, kapılar kilitlendiğinde odanın zifiri karanlığa büründüğü, zeminin deli gibi sallandığı ve Shelly'nin kollarına atlamasına neden olan bir kükremenin duyulduğu küçük bir antre vardı.

Bir sonraki oda şu anki odalarıydı, hava sisle doluydu (yanardağ patladıktan sonraki dumanlı havayı taklit etmek için olduğu düşünülüyordu) ve

sıcaklık daha yüksekti. Işıklar kırmızıydı ve etrafta karar anında donmuş alçıdan insanlar vardı.

Shelly, biri diğerini koruyor gibi görünen iki kişinin önünde durakladı. "Her şey çok kırılgan" diye fısıldadı.

Greg, "Dünya eskiden çok daha az tahmin edilebilirdi" dedi.

Shelly iki kişiden uzaklaşmadı. Kardeş, sevgili ya da ebeveyn ve çocuk . Biri diğerini koruyordu ama bunu yapacak zamanı nasıl bulmuşlardı ki? Herkes olduğu yerde durmuş gibiydi, kollarını boks yapar gibi kaldırmış olmaları dışında

Yanıt. Greg bunu yıllar önce okumuştı, ani bir sıcaklıkla karşılaşıldığında nasıl kolları yukarı kaldırma refleksi olduğunu.

Eğer bir şey varsa, bu ani olduğu anlamına geliyordu. Kimse başına ne geldiğini anlayamazdı. Bu, bir hamuru havaya fırlatması ve aşağı inerken onu yakalayacak kadar hayatta olmaması ve hamurun çoktan pişmiş olarak tezgaha çarpması gibi bir şey olurdu.

Kendisini koruyan kişide mi görüyordu, yoksa korunan kişide mi?

Onu, gerçekten de bir somun ekmeğin olduğu yere doğru itti. "Volkandan biraz uzakta, mükemmel şekilde pişmiş bir hamur olmalı" dedi.

"Hiç komik değil" diye

mırıldandı. "Denedim" dedi.

"Yapma" dedi. Bazı şeylerin ciddi olması gerekir."

Yıkıntılar arasında ilerlediler. Zeminle ilgili bir şey her adımda çıkırdamasına neden oluyordu, sanki zeminin kendisi kırılıyordu. Duvarlar zeminin bazı kısımları gibi lav akıntılarının izdüşümleriyle parlıyordu. Sesler kesilmişti. Ne kuş sesi, ne su şırlıtısı, ne de sıvı taştan gelen bir ses vardı.

Daha sonra, çıkış holünde sessizce durup gerçek hayata yeniden alışmaya çalışan Greg, Shelly'nin daha ne ciddi kalmak isteyeceğini ya da onu neşelendirmeyi deneyip denemeyeceğini merak etti. Shelly keskin bir sessizlik içindeydi. Hediyelik eşya dükkânından hızlıca geçtiler ama on altı bin kişinin ani ölümünün anısına bir tişörtü nasıl satın alırsınız?

Greg Shelly'yi bildiği bir dondurmacıya götürdü, ancak dondurmacı kış için kapalıydı (kontrol etmesi gerekirdi) ve sonra açık olan ikinci bir dondurmacı seçtiler. Shelly hâlâ pek bir şey söylememişti, bu yüzden o külahıyla , "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Orada olmayan insanlar için ne kadar korkunç olmalı. Beni bıraktıktan sonra Hartwell'e geri döndüğünüzde Hartwell'in artık orada olmaması gibi."

Greg, "Hayatını üç yer arasında bölüştürüyorsun, değil mi?" dedi.

"Çoğunlukla iki. Eve pek gitmiyorum." Evet, Ezra da görünmüyordu. "Ama öyle bile olsa." Kaşlarını çatı. "Şimdi Rowan'a gerçekten yardım etmek istiyorum."

Nasıl oluyor da her şey Rowan'a dönüyordu? Greg dedi ki, "Onunla ilgili başka bir şey var mı?"

"Okul aslında küçük bir bağış toplama etkinliği düzenliyor. Bence bu harika." Yukarı baktı. "Onun için değil, onun için." ("Daha çok, Okul Aile Birliği aracılığıyla yardıma ihtiyacı olan öğrencileri seçebilecekleri okul çapında isteğe bağlı bir fonları var. Ne kadar bilmiyorum ama muhtemelen elektrik faturasını karşılar, en azından Rowan'ı yardım için kayıt ettirene kadar. Kek satışı yapıyorlar.")

Greg, "Kurabiye yapabiliriz." dedi.

Shelly güldü. "Nasıl?"

Dedi ki, "Nasıl, ne? Onlar kurabiye. pişiriyorsun, poşetlere koyuyorsun ve dağıtıyorsun. da satıyor. Parayı Rowan'ın büyükbabasına veriyorlar."

"Ama kurabiye?" dedi.

Tereddüt etti. "Hiç kurabiye yapmadın mı?"

Gözlerinin önünden bir gölge geçti. Biraz tereddütle, "Hayır mı?" dedi.

Burnu kırıştı. "Kurabiye yapmayı nasıl bilmezsin?"

Kaşlarını çatı. "Ve hayır, bunu asla yapmadığımızı nasıl anlayamazsın?"

Oh. Çalışan bir mutfakları yoktu. Fırın yıllardır bozuktu ve anneleri eve pek yiyecek getirmezdi. Shelly hiç kurabiye yapmak, kek pişirmek ya da kek yapmak istediğinde, annesi bunun imkansız olduğundan şikayet etmiş miydi, *kendileri için* imkansız olduğunu söylememiş ama herkes için imkansız olmadığını söylemiş miydi?

Shelly dedi ki, "Eğer bu kadar zekiysen, şuna ne dersin? Evime gel, birlikte pişirelim."

Greg, "Kulağa geliyor ama bunu benim evimde yapalım çünkü tüm mutfak bize ait olacak. Ben de büyükannemin tariflerini getireyim." Öne doğru eğildi. "En sevdiğin tür hangisi?"

"çikolata parçaları olan çikolatalı kurabiyeler." Kıkırdadı. "Sanırım bunun için çok düşünmeme gerek kalmadı."

." Adam gülümsedi ve sonunda kadın başlamıştı. "Kek satışı ne zaman?"

"Gelecek Çarşamba, 29 Ocak. Okuldaki bir basketbol maçı sırasında."

Ona bir başparmak işareti yaptı. "Yani, Salı?"
Shelly telefonunu çıkardı. "Salı günü kar yağacak. Pazartesi yapmalıyız."
"Salı iyi olur," dedi. "Kurabiyelerin bayatlamasını istemezsiniz."
Durakladı. "Bu kadar çabuk mu bayatlıyorlar?"
"Şey, hayır." Omuz silkti. "Yine de iyi olacak."
Başını öne eğdi. "Belki de 'şey yoluna girecek' enerjini kurabiyeleri taze tutmaya harcamalısın, ben de kar yağmadığı zaman Hartwell'e giderim."
Başını iki yana salladı. "Bana güvenmen gerek. Salı günü evime gel. Tereyağımız, unumuz, şekerimiz ve sihrimiz olacak."
Sırıttı. "Tereyağı, un, şeker, büyü ve Rowan'a yardım etmek." Elini masaya doğru uzattı ve onun elini sıktı. "Anlaştık."

ONUNCU BÖLÜM

Pazartesi Greg'e gitmeliydi.

"Sakin ol" ve "Her şey yoluna girecek" sözleri, hava tahmini bir inç kardan altı inç kara ve dondurucu yağmura dönüştüğünde sizi ancak bir yere kadar götürebilir.

Shelly, termos gibi ısı tutan bir evde kiraladığı odada volta . Binayı on sekiz yüzlü yıllarda her kim inşa ettiyse açık havaya sağlıklı bir saygı duyuyordu, bu yüzden bina kar, sulu kar, dondurucu yağmur, dolu ve buza karşı bir kale gibi duruyordu. Bazen hepsi birden.

Aslında bugün.

Shelly, Greg'in sınırsız umut kaynağını kanalizasyonla çalışarak ceketini, eldivenlerini, şapkasını ve botlarını giydi, ardından araba yoluna çıkıp arabasını kazmak.

Kar fırcası ve buz kazıyıcıya erişebilmek için donmuş sürücü kapısının kilidini açmaya çalışırken telefonu cebinde titredi. Cebinden çıkardı ve bir yandan mesajı okurken bir yandan da kar taneleri ekrana düştü.

Ezra: "Buraya araba sürmeyi aklından bile geçirme."

Shelly'nin arabası Ezra ile işbirliği yapıyor gibiydi. Telefon sürekli kar sesi çıkarıyordu ve onu tekrar cebine soktu.

Arabanın kapısı , bu yüzden Shelly evin kapısına döndü. Neyse ki öyle oldu.

Bahçede botlarındaki karları temizledi ve paltosunu, şapkasını ve eldivenlerini çıkarmama isteğiyle savaştı. Kar eridiğinde, sadece ıslanmış olacaktı. Yine de atkısını takmaya devam etti. Mutfakta, parmak uçları hâlâ uyuşmuş haldeyken telefonu kuruladı ve kardeşine "Ben burada kalıyorum" diye mesaj attı.

Ezra cevap verdi, "Lacey . Nasıl bilirsin: 'Bu fırtınada yemek pişirmek istemiyorum, o yüzden başkasının bana yemek getirmesini sağlayacağım."

Shelly cevap verdi, "Para kaybedeceksin."

Ezra, "Bununla yaşayabilirim. Gerçekten."

Ardından Shelly su ısıtıcısını çalıştırdı ve Greg'e mesaj attı: "Her şeyin yoluna gireceğini söylemiştin, hatırlıyor musun?"

"Evet, pek iyi görünmüyor." cevap verdi.

"Bununla araba kullanmam."

Çok daha fazla mesaj atmak istedi. Şöyle demek istedi: "*Birbirimize Bunu dün yaptım. Ya da havanın bir anda değişebileceğine neden inanmadın? İkimiz de hayatımız boyunca Maine'de yaşadık, bu cehalet niye? Aptal değilsin, neden davranıyorsun? Sanki Yarın senin işin, benim de dersim varken kurabiyeleri yapabiliriz.*

İyimserlik ve güven vardı ve aynı zamanda gerçeğe bakmamaktan dolayı altı inçlik kış karışımı vardı.

İyimserliğinizin tüm cazibesi beni , ama . Shelly kollarını ve pencerenin dışındaki gri-beyaz donukluğa baktı. *Belki de bir kez olsun biraz gerçekçiliğe ihtiyacın vardı.*

Greg mesaj attı, "Kurabiyeleri yapmaya başlamak ister misin?"

Telefonuna baktı. "Araba kullanmayacağımı söylediğim yeri kaçırdın mı? Sen de araba kullanmıyorsun."

"Fırınınız var mı? Kameralı telefonunuz var mı?"

Tam cevap vermeye başlamıştı ki telefonu gelen bir görüntülü aramayla çaldı. Cevap verdi ve Greg'in gülümseyen yüzü onu da gülümsetti.

Harika görünüyordu ve bu onu neşelendirdi. "Maine'in istememesine rağmen birlikte yemek yapacağız. Çikolata parçacıkların var mı?"

"Yakınından bile geçmez."

"Sorun değil. Ununuz var mı?"

Shelly'nin unu yoktu ama ev arkadaşlarından birinin vardı. Genel kural, itiraf , yerine yenisini koyduğunuz ve başka bir şey için ayrıldığı belli olan bir şeyi almadığınız sürece birbirinizle paylaşabilmenizdi. "Evet."

Greg dedi ki, "Bu işi kolaylaştırır. Şeker? Yumurta?"

Malzemelerin bir listesini çıkardı ve Shelly hepsini bulmak için mutfakta dolaştı. Tereyağı mı? Evet. Karbonat ve kabartma tozu? İkisi de mi? Evet. Vanilya özütü? Onu bulmak daha zordu ama evet. Bu arada Greg heyecanlıydı. "Yumurtanız yoksa yerine bir kutu nohutun suyunu kullanabilirsiniz."

"Hangi dünyada bir yumurtam olmaz bir kutu nohutum olur?" Shelly sordu. "Görünüşe göre, evet, bir yumurta var."

"Ve bir fırın...?" diye alay etti. "Aksi takdirde arabanın motor bloğunda bir fırın tepsisini nasıl dengeleyeceğini bulmak zorunda kalacaksın."

"Bunun kurabiyelere ilginç kokular katmayacağından eminim. İşte," diye ekledi Shelly, sanki bir müşteriye satış yapıyormuş gibi sesini yükselterek, "bu motor yağı parçacıklı kurabiye'nin tadını çıkarın!"

Greg telefonunu tutarken kamera döndü ve sonra Shelly onun çok daha büyük bir mutfakta hareket ettiğini gördü.

Aletler paslanmaz çelikti, onunkiler 1990'ların krem rengindeydi. Tıpkı onun satış görevlisi sesine geçtiği gibi, Greg de kendi sesini bir spor spikerininkine çevirdi. "Fırıncılar, fırınlarınızı önceden ısıtabilirsiniz!"

Shelly kıkırdadı. "Vroom!"

"375," dedi, "onlar ısınırken biz de her şeyi hazırlayacağız."

Ona topladığı ekipmanları gösterdi ve o da benzerlerini bulmak için dolaplar. Bunlardan herhangi birine ne dendiğini bilmiyordu. Annesi ona hiçbir şey öğretmemişti, bu yüzden kendi başına dışarı çıktığında, bir tava, bir tencere, bir spatula ve bir süzgeç bulana kadar PBJ'lerle idare etmek zorunda kalmıştı. Bu durumda bile, düştüğü ilk yerlerde mutfaka erişimi kısıtlıydı ve buzdolabında çok az eşya vardı.

Kendiniz için yemek pişirmek, dışarıdan yemek almaktan ya da hazır mikrodalgada pişirilebilir yiyecekler almaktan çok daha ucuzdu. Yine de Shelly her zaman ne yapacağını bilemiyordu. Ezra bir pizza mutfağında işe girdiğinde büyük bir şok yaşamıştı çünkü yemek pişirmeyi onun kadar iyi biliyordu ama işi tehlikeye girince Ezra kendi kendine öğrenmişti. Hamurun nasıl atılacağı gibi şeyleri Ezra internetten araştırmıştı.

Shelly'nin Greg'e kimin öğrettiğine dair hiçbir fikri yoktu. "İki karıştırma kâsesine ihtiyacın olacak," dedi.

Küçük kaseye un, kabartma tozu ve koyun. Daha büyük olanın içine yumurta, tereyağı ve şekeri koydu. "Bunların hepsini birlikte krema haline getireceksin" dedi ve sonra bununla ne demek istediğini açıkladı ("krema" krema içermiyordu) ve sonunda özür diledi çünkü tereyağı soğuktu ve oda sıcaklığındayken "krema" yapmak daha kolaydı.

Shelly, "En azından buradaki oda sıcaklığı elli iki derece değil," dedi. Greg "brr" diye bir ses çıkarınca, "Ev elli sekizin altına düştüğünde buzdolabının çalışmayı durdurduğunu biliyor muydun?" diye ekledi.

Greg kamerada bir şey açıklıyor, sonra gösteriyor ve o da takip ediyordu. Neredeyse aynı mutfakta olmak gibiydi: Greg'in telefonu tezgâhın üzerinde duruyordu, onunki bulaşık süzgecine yaslanmıştı ve ikisi de hoparlör kullanıyordu. Tereyağı ve yumurta karışımına unu eklemesini anlattı ve her şey tam olarak karıştığında hamurdan küçük toplar yuvarlamasını istedi. "Yaklaşık ceviz büyüklüğünde."

"Marketteki cevizlerden mi bahsediyorsun?" dedi, "yoksa Arabanızı göçertip kaputun üzerinde leke bırakan büyük meyveli ceviz şeyleri mi?"

Durakladı. "Um... markettekiler. Hala kabuğunda." Durakladı. "Belki birkaç tanesini elinizde yuvarlayıp hangi boyuta geldiğinizi görebilirsiniz?"

Bir tanesini kameraya doğru tuttu ve adam "Daha küçük" dedi ve sonra ikisi de küçük hamur toplarını kendi fırın yerleştirmek için zaman harcadılar.

Shelly, "Bu düşündüğüm kadar zor bir şey değilmiş" dedi.

Greg, "Fırtınalı havalarda yapılacak güzel bir şey ve sonrasında kurabiyelerin tadını çıkarabilirsiniz" dedi.

"Elektriklerin kesilmeyeceğini varsayarsak" dedi.

Greg şaşırılmış bir sesle, "Sanırım fırtınalar gelmeden önce pişiriyorduk," diye itiraf etti. "Bunu hiç düşünmemiştim."

Shelly kıs kıs güldü. "Doğru. 'Her şey girecek', ama her şeyi önceden halleden annendi ve sana kalırsa ortada hiçbir sorun yoktu."

Greg yuvarlanmanın ortasında durakladı. "Bu pek adil değil."

"Kar fırtınasının kendisinin durdurabileceği bu kar fırtınası faaliyetinin zamanlamasına dikkat etmediğinizi itiraf ettiniz." Kıkırdadı. "Dinliyordum."

Tepsi dolduğunda ve fırın önceden ısıtıldığında, Greg kurabiyeleri orta rafa koymasını istedi ve kendi tarafında bir zamanlayıcı ayarladı.

Shelly pencereden dışarı baktı. "Gerçekten aşağı iniyor. Rowan'ın iyi olduğunu düşünüyor?"

Greg, "Muhtemelen iyidir." dedi.

Evet, herkes muhtemelen her zaman iyiydi. "Ya ısıtıcıları yoksa?"

"Sanırım ısıları olmasaydı birileri fark ederdi." Greg'in sesi soğukkanlıydı. "Ayrıca, kasabada bir ısınma istasyonu var."

Arabayla gittiklerini varsayarsak. Torunu için gıda yardımına kaydolmak istemeyen bir adam, ev donuyor ve araba çalışmıyor diye 911'i arayacak değildi.

Rüzgâr pencerelere çarptı ve Shelly içgüdüsel olarak kendini hiç gelmeyen soğuk bir hava akımına, hiç gelmeyen sallanmaya hazırladı. temeli hareket ettirmek. Bazen rüyalarında, en küçük iki kız kardeşiyle birlikte ikiz yataklarında yatıyor, prefabrik evlerinin kötü pencerelerinden gelen rüzgârın tıslamasını duyuyor ve battaniyelerin boyunlarına dolanarak ısınmalarını sağlıyordu.

Greg derslerini sorunca Shelly de ilk hafta verilen ev ödevlerini sıraladı. Shelly'nin ilk tepkisi panik olsa da Greg onu rahatlattı. "Sadece ödevlerini yapmakla kalmayacaksın, fırtına sayesinde araba kullanmadığın zamanlarda fazladan zamanın olacak."

"Sınıf arkadaşlarımdan çoğu tam zamanlı çalışıyor. Keşke ben de öyle yapabilsen." Başını iki yana salladı. "Sen tam zamanlı üniversiteye gittin, değil mi?"

Başını salladı. "Çoğunlukla işletme dersleri. Pazarlama ve insan kaynaklarını severdim."

Tereddüt etti. "O zaman neden bir pizzacıda yarı zamanlı çalışıyorsun? Neden gidip bir insan kaynakları işi bulmuyorsun?"

Omuz silkti. "Babam her zaman işinin evrak işlerinden nefret ederdi, ben de daha okuldayken onun için bu işi yapmaya başladım. Daha sonra beni hâlâ istiyordu, ben de yarı zamanlı olarak yapmaya devam ettim. Ezra, tuğla fırını için özel olarak işlenmiş bir parça almak üzere atölyeye geldi ve haftada on saat çalışıp ona bir gün izin verip veremeyeceğimi sorduğunda, neden olmasın diye düşündüm."

Shelly, "İkisinden de ayrıldığın zaman ne yapacaksın?" dedi.

Greg omuz silkti. "Mizahsız yöneticiler için iş planları mı yazayım? Yeni kurulan şirketlere kredi veren bir bankada takım elbiseli ve kravatlı bir işe mi gireyim? Hiçbir fikrim yok. Şimdilik burada vakit öldürmekle yetiniyorum."

Shelly yüzünü buruşturdu. "Elbette sonsuza kadar iki yarı zamanlı iş yapmayacaksın. Bir noktada sağlık sigortasına ihtiyacın olacak ve kendi başına isteyeceksin."

Greg cevap vermeyince, Shelly onun gerçekten de sonsuza kadar bu işi yapmaya niyetli olup olmadığını merak etti. Ailesiyle birlikte yaşayacak, oyun konsoluyla oynayacak ve boş zamanlarında kurabiye pişirecekti.

Hâlâ fırında olan kurabiyelere baktı. "Şey... Ben sadece mezun olup haftada kırk saat çalışarak zengin insanları

rahatsız edici."

Güldü. "Zaman yönetimi konusunda bir dahisin. İkisini de yapabilirsin." Shelly'nin zaman yönetimindeki dehasını vurgulamak için zamanlayıcı çaldı.

Kurabiyeleri fırından çıkardı ve mükemmel görünüyorlardı. Greg, "Soğutma rafın var mı?" diye sorunca Shelly mutfağı karıştırdı. Bir tane bulamayınca, tost makinesinden rafı çıkardı ve olabildiğince çoğunu tellerin üzerine, geri kalanını da bir tabağa doldurdu. İdeal değildi ama işe yarayacaktı.

Hamurun geri kalanını top haline getirip tepsiye döktükten sonra Greg bir bardak süt içmesi ve bir kurabiyeyi onunla paylaşması için ısrar etti. "Eminim seninkiler daha iyidir," dedi Shelly.

Kendi tarafına Greg, "Eminim onlar da aynıdır. Harikaydın."

Bir sonraki parti fırından çıkmadan önce, Shelly'nin Ev arkadaşları mutfağa geldiklerinde kurabiyelerle karşılaştılar. Shelly onu paylaşmaya davet etti ve Greg'le tanıştırdı. Ev arkadaşı daha sonra mutfakta öğle yemeği hazırlarken Shelly fırından ikinci partiyi aldı, ardından soğuyan kurabiyeleri plastik bir kaba taşıdı.

Shelly, "En azından seninkileri yarın Rowan'ın bağış toplama etkinliğine getirebilirsin. Birlikte yapabileceğimiz kadar çok değil ama bir şey."

Greg dedi ki, "Rowan iyi olacak. Sana söylemiştim. Bu sadece ekstra yardım."

Shelly mırıldandı, "Bazen bu ekstra bile bir fark yaratır. Keşke bunu dün yapmama izin verseydin."

"Ama o zaman oda arkadaşının kurabiyeleri olmazdı." Greg'in sesi, planlamadaki başarısızlığı operasyonu neredeyse mahvetmiş biri için fazla memnun geliyordu. "Ayrıca, artık istediğin zaman nasıl kurabiye yapacağını biliyorsun."

Birkaç dakika sonra telefon görüşmesi sona erdi ve Shelly ikinci parti kurabiyeleri plastik kaba .

Oda arkadaşı, "Seni hep tersler mi?" diye sordu. Shelly tereddüt etti.

"Nasıl?"

Oda arkadaşı omuz silkti. "Sadece, ne zaman bir şeye itiraz , sana bunun gerçekten bir sorun olmadığını söylüyordu."

Shelly omuz silkti. "O bir iyimser. Çoğu zaman haklıdır."

Oda arkadaşı öğle yemeğine geri döndü ve Shelly kurabiyelerini ve kalan sütü odasına taşıdı.

Oda arkadaşı . Greg dinliyordu. Ama...

Hayır, dinliyordu. İşin iyi tarafını görüyordu. İyi bir bakış açısı vardı ve onu neşelendirmeye çalışıyordu. Hepsi bu kadardı. Sorun değildi.

Her şey yoluna . Her şey kendiliğinden hallolurdu. Greg de böyle yapardı. bunu ona getirseydi ona söyleyecekti ve o da buna inanmayı tercih ediyordu.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

EZRA KESİNLİKLE bu bahsi kaybedecekti. Greg ve Shelly Şubat ayına kadar gelmişlerdi ve her şey yolundaydı. İyiden de iyiydi. Lacey görüntülü sohbet sırasında birlikte kurabiye pişirmenin duyduğu en romantik şeylerden biri olduğunu söylediğinde Ezra dişlerini sıkmış ve envanter yapmaya geri dönmüştü.

Cumartesi öğleden sonra - 1 Şubat, çok teşekkürler - Ezra ve Greg Loveless'ı büyük bir hafta sonu için hazırlıyorlardı. Hartwell kasaba parkında yıllık buz heykelleri sergisine ev sahipliği yapıyordu ve Loveless yemek kamyonlarını gönderiyorlardı.

Shelly Lacey'nin eline baktı. "Gerçekten nişan yüzüğü almayacak mısınız?" Ezra depodan seslendi, "Ben teklif ettim!"

Lacey başını salladı. "Teklif etti. Neyi sevdiğimi anlamak için bana laboratuvarda yetiştirilmiş birkaç elmas gösterdi ama bunlar profesyonel bir mutfak için çok kullanışsız."

Shelly, "Yine de bir tane giyebilirsin." dedi.

"Elbette yapabilirim ama bakterileri barındırabilirler ve temiz tutmaları zordur."

Ezra elinde iki kutu domates sosuyla depodan çıktı. "Ne kadar romantik. *Tatlım, benimle evlenir misin? Sen ve kırk milyar bakteri?*"

Lacey gözlerini kırıştırarak ona baktı. "Ezra, seni ve senin kırk milyar bakterini seviyorum. Evet, seninle evleneceğim."

Greg alaycı bir ifadeyle yutkundu çünkü bu iki kızıl saçlı birlikte çok sakarindi. Ezra eğildi. "Ben ve pisliğim size teşekkür ederiz."

Tenekeleri Greg'in ısıtması için tezgaha koyarken Ezra, "Güzel Barrett evlilik yüzüğünü et sever bir pizzanın içinde kaybettiğini düşündüğünde buradaki tek kişinin ben olduğumdan eminim. Onu yeniden yapmak zorunda kaldım. Sonra, bütün pizzaları sıraladık.

rendelenmiş peynir ve her yerde avlandık çünkü vermek istemedik bir müşteriye hoş olmayan bir diş sürprizi yaptı. Tabii ki bir saat sonra onu lavabonun yanında buldu."

Greg, "Sanırım o an bir daha asla giymemeye karar verdiğin andı," dedi.

Ezra, "Evlenmek gibi bir planım olmadığı için o anda kolayca karar verdim" dedi.

Lacey çenesini ovuşturdu. "Ne düğün ne de evlilik yüzüğü olmadan tasarruf edeceğin onca parayı bir düşün!"

Shelly dedi ki, "Şey... bu yine de utanç verici. Bir yüzüğü hak ediyorsun."

Bu da bir . Shelly yemeğe hiç dokunmadığına göre Greg ona Sevgililer Günü için mücevher alabilirdi. Tabii ne kadar harcayacağını iyi hesaplaması gerekiyordu. Çok fazla harcarsa, acele ettiğini düşünürdü. Çok az olursa da onu ciddiyetsiz bulurdu. Belki de alışverişe onu da götürmeliydi. Eğer o seçerse, yanlış yapamazdı.

Greg hamuru hazırlamak için Hobart mikseri çalıştırırken Lacey yaslandı. "Eğer bir dakikanız varsa, Ezra ve ben ikinci bir yer açmayı konuşuyorduk."

Shelly bile şaşırmış görünüyordu. Greg gözlerini kırptırdı. "Vay canına. Nerede?" Shelly ekledi: "Peki oraya gitmek için ne kadar yol gitmem gerekecek?"

Ezra elleriyle yavaşlama hareketi yaptı. "Sakin ol. Hayatını mahvetmeyi planlamıyoruz."

Ezra'nın Greg'i suçladığı şey bu olduğu için hiç hoş değildi.

"Yeni yer mevcut teslimat alanımızın dışında olacak, böylece müşteri tabanımızı yamyamlaştırmayacağız." Lacey kıs kıs güldü. "Juniper'de birkaç yemek kamyonu etkinliğinden fazlasını yaptık, bu yüzden zaten bazı isim bilinirliği. Orijinal 'Loveless One Hundred' ile başlayacağız ve daha sonra o şehrin tercihine göre genişleyeceğiz."

Ezra, "Ve-" dedi.

Lacey iç çekti. "Ona geliyorum." Shelly'ye döndü. "Senin için de aynı şey geçerli. Burada zamanki gibi teslimat , ama yeni yere geçmek senin için daha iyi olacaksa, sorun olmaz."

Greg'e döndü. "Öte yandan senin daha fazla karar verme yetkin var. Senden daha fazla mesai yapmanı ve daha fazla sorumluluk üstlenmeni isteyeceğiz. Başka bir aşçıyı eğitmek ve envanterle daha fazla ilgilenmek gibi şeyler."

Greg bir an düşündü. "Bu tam zamanlı mı demek oluyor?"

Shelly doğruldu.

Ezra, "Eğer tam zamanlı olarak işe girmek istiyorsan, evet, yapacağımız şey bu. Sana yeniden kat yöneticisi ya da benzeri bir unvan veririz ve daha fazla iş yapacağın için de bir zam ayarlarız."

Lacey, "Ya da alternatif olarak, eğer mevcut durumdan memnunsanız, bunu yapmayacağız ve şu anda olduğu gibi yarı zamanlı olarak bu yerde çalışmaya devam edebilirsiniz" dedi.

Shelly memnun görünüyordu. "Artık iki yarı zamanlı işte çalışmayacaksın. Gerçek bir kariyerin olabilir."

Greg'in bir şey değildi, ama bu şekilde görmeleri mantıklıydı.

Ezra, "Mesele şu ki, iş planlarının nasıl işlediğini biliyorsun, bu yüzden önümüzdeki birkaç hafta içinde bir iş planı yazmak ve hangi pozisyon için işe alım yapacağımızı belirlemek için cevabına ihtiyacımız olacak" dedi. Gözlerinde bir parıltı vardı. "Ve eğer Jake's'e gidip şu anki kat müdürlerini kaçıracaksam."

Lacey kıs kıs güldüğünde Ezra omuz silkti. "İş iştir."

Shelly Greg'e şöyle dedi: "Ama bu harika! Hâlâ babana makine atölyesinde yardım edebilirsin ama zaten orada kalmayı hiç istememiştin. Buraya gelebilir ve gerçekten başlayabilirsin."

Greg ellerini kaldırdı. "Yavaş ol. Bunu düşünmem gerek."

Shelly, "ne var ki? Babanın evinde vakit öldürdüğünü söylemiştin. Neden kaldın?"

Ezra ellerini kaldırdı, avuç içleri dışa dönüktü. "Shelly, şu anda yaklaşık on puandasın ve bunu üç ya da dörde indirmen gerekiyor. Nerede çalışacağı Greg'e bağlı ve şu anda bir cevaba ihtiyacımız yok." Greg'e döndü. "Yine de iki hafta." Gözleri kısıldı. "Bu on üç gün beklemen ve on dördüncü gün cevap için aradığımda yazı tura atman anlamına gelse bile."

Greg ellerini açtı. "Sanki beni tanıyor gibisin."

Shelly, "Ya da kararı şimdi verip yeni yeri yönetebilirsiniz" dedi.

Greg dedi ki, "Henüz yeni bir yerleri bile yok. Sadece planları var."

Shelly, Greg'i taciz etmeye devam etmek için ağzını açtığı anda arka kapı açıldı ve içeri kara gözlü, tuzlu biberli sakallı bir adam girdi. Lacey, "Ah, özür dilerim. Henüz açmadık." dedi.

Adam onlara ters ters baktı. "Bir şey yapmayı bırakmanızı istiyorum. Çocuğum eve buradan bir pizza kutusuyla geldi ve bana sizin ona bedava yemek verdiğinizi söyledi."

Shelly dedi ki, "Greg yaptı. Sorun nedir?" Lacey

Greg'e baktı. "Sen mi yaptın?"

Shelly dedi ki, "Yeni yıl. Çocuk çöplükte dalış yapıyordu." Adama .
"Rowan'dan mı bahsediyorsun? Sen onun büyükbabası mısın?"

Adam kaşlarını çatı. "Bak. Yardım ettiğini düşündüğünü biliyorum ama buna gerek yok. Açlıktan ölmüyor."

Shelly kollarını kavuşturdu. "Gerçekten mi? Harika bir taklit yaptı."

Lacey sesini alçalttı. "Shelly, bekle." Adama geri döndü. "Ben buranın sahiplerinden biriyim ve bunların hiçbirini bilmiyordum. Geri çekilip bana her şeyi anlatabilir misin?"

Adam ona ters ters baktı. "Torunum buraya gelip pizza alıyor ama parasını ödemiyor. Aşçınız her gün bedava pizza aldığını ve onun yerine benim çocuğumun aldığını söylüyor. Ona inanmıyorum."

Lacey'nin gözleri Greg'e kaydı. "Her gün bedava pizza yapmalarına izin var. Kimin yediğini ben kontrol etmiyorum. Torununuzun alerjisi mi var?"

"Sorun alerjisi olması değil. Bu doğru değil. O bir hayır kurumu değil."

Shelly, "Hayırseverlikte yanlış bir şey yok," dediğinde Greg irkildi.

"Shelly-"

Sözümü kesti. "Hayır, hayırseverlikte gerçekten yanlış bir şey yok. Bazen gerekli oluyor. Keşke annem de sadaka alsaydı." Shelly tekrar Rowan'ın büyükbabasına döndü. "Eğer buraya geliyor ve yemek yiyorsa, sorun nedir? Daha az önce onun çalmak."

Büyükbaba, "Bu seni ." dedi.

Lacey, "Affedersiniz efendim ama bu tam anlamıyla *beni* ilgilendirir. bir şeyi veriyorlarmış gibi görünmüyor ve vermelerine izin verilmeyen bir şeyi de vermiyorlar. Bu yüzden,

Benimle başları belada değil. O yüzden senin hakkında konuşalım." Başını öne eğdi. "Utanç verici olduğunu için mi onun pizza almasına karşı çıkıyorsun?"

Shelly kollarını kavuşturdu ve nefesini tuttu ama Ezra, "Shelly. Bırak adam konuşsun."

Lacey, "Torununuz olduğu için kurallarınıza uyacağız ama bu konuda açık olmak istiyorum" dedi.

Adam için için yanıyordu ve Shelly ilk kez onu bekledi.

Greg tek ayağının üzerinde geriye yaslandı. Ezra'nın kaşları hâlâ çatıktı ama kavgaya hazırlanmış görünmüyordu. Bu fiziksel bir kavgaya dönüşmek üzere değildi ve

Öyle olsa bile, altmışlı yaşlarında yaralı bir adamla, rutin olarak elli kiloluk un çuvaları taşıyan iki adam bu dövüşü bitiremeyecekti.

Adam iç çekti. "Bakın, zor zamanlar geçiriyoruz. Ama herkes için zor. Rowan... o dünyanın yükünü çekiyor. Başının nasıl bir belaya girdiğini bilmiyordum çünkü bana söylemedi. Bunu halledebiliriz. Ama benden bir şeyler saklamamasına ve yemek için yalvarmamasına ihtiyacım var."

Shelly, sardalya ve ananaslı pizzalar ve sahte adresler hakkında konuşmanın zamanı olmadığına karar veren Greg'e baktı. Shelly, "Rowan asla yalvarmadı. Bu yüzden sormadı bile. Greg, Rowan'la evlenmek istediğinde teklif edildi."

Adam ağırlığını değiştirdi. "Ona bir göz attığını ve açlıktan öldüğüne karar verdiğini mi söylüyorsun?"

Shelly başını eğdi ama cevap vermedi.

Lacey, "Yardım etmek için ne yapabiliriz? Kardeşim lisedeyken kilolarca pizza yiyebilirdi, o yüzden dipsiz bir kuyu gibi görünmesini anlıyorum."

Shelly, "Hayır, anlamıyorsun. Eğer Rowan sana göz kulak oluyorsa, bu olması gerekenin tam tersidir. Sen onu yetiştiriyorsun, o seni değil. Sizin yükünüzü almaya çalışıyor çünkü dünyanın o taşıyor. Ve bu adil değil. O sizin üzerinizdeki yükü alırken biz de onun üzerindeki yükün bir kısmını alalım."

"Bunu yapmamalı." Rowan'ın büyükbabasının sesi alçaldı. "O iyi bir çocuk. Bunların hiçbirisi onun suçu değil."

Lacey mırıldandı. "Onun için yapabileceğimiz başka bir şey var mı? Kaç yaşında?"

Shelly, "Yarı zamanlı bir işe girmek için çok genç."

dedi. Rowan'ın büyükbabası "On iki." dedi.

Lacey durakladı, yere baktı.

Ezra Greg'e baktı ama Lacey ve Shelly bu işi . Bu adam neden buradaydı ki? Bıraksa bu sorunu çözebilirdi.

Herkes ona yardım çalışıyordu. Bırakın gıda kileri yiyecek ve bırakın okul o rastgele fondan çocuğa yeni kıyafetler versin.

Bırakın sosyal hizmetler devreye girsin ve her şeyi onun için çözsün.

Sonunda büyükbaba, "Ona bakamayacağımı düşünmeni istemiyorum," dedi.

Shelly patlamak ama Lacey, "Daha önce hiç duymadım. Herkes bunu söylüyor. Benim duyduğum, çalışanlarımın Rowan'ı ve sizi önemseydiği."

Adam şapkasını buruşturdu. "Benim de bir şeye ihtiyacım yok."

Lacey, "Rowan'ın iyi olduğunu bilmen gerek. Endişelenmende yanlış bir şey yok." Bir menü ve bir kalem aldı. "Rowan'ın burada olup olmadığını öğrenmek istersen dükkânı arayabilirsin ya da doğrudan beni cep telefonumdan arayabilirsin." Kenarına adını ve numarasını yazdı. "Benim Çalışanlar harika ve eğer yardım etmek istiyorlarsa, bu onların . Eğer yardım istemezseniz, duracaklardır."

Shelly, "Ama umarım yapmazsın." dedi.

"Peki" diye mırıldandı. Menüü aldı. "Teşekkür ederim."

Sanki bu sözleri kendisinden konserve açacağıyla zorla almış gibiydi ama yine de söylemişti. Lacey ona ön kapıya kadar eşlik etti ve kapıyı arkasından kapattıktan sonra Ezra bir of çekti. "İşler kötü gidebilirdi."

Shelly Greg'e ters ters baktı. "Çok yardımcı oldun."

Greg ellerini kaldırdı. "Sen yaptın!"

"Sen hiçbir şey yapmadın!" Ona doğru bir adım attı. "Silahlarına sadık kalsaydı sen de ona uyacaktın."

Greg geri adım attı. "Sakin ol! Çocuğun aç kalmasına izin vermeyecektik." "Yani büyükbabasını mı geçecektin? Herkese söyleyecektin

ne duymak istediler?"

Shelly'nin arkasında Ezra başını sallıyordu. Greg, "Onu kızdırmanın bir anlamı . Lacey onu sakinleştirmeye çalışıyordu."

"Lacey onu ikna etmek zorunda kalmamalıydı!" Ön kapıda Lacey kapıyı yeniden kilitliyordu. "Bir adım öne çıkmalı ve sırf birazcık yardımı kabul edemeyecek kadar gururlu olduğu için ya da belki torununun yardıma ihtiyacı olduğunu fark etmediği için çocuğu aç bırakmaya hakkı olmadığını söylemeliydin."

Lacey, "Ve ikiniz de, birine yardım edip etmediğimizi önceden bilmem gerekiyor. Birkaç günde bir bir çocuğa bedava pizza vermek yerine iş olarak yapabileceğimiz şeyler var." Birinden diğerine baktı. "Bir günlük gelirin bir kısmını bahsettiğiniz okul fonuna sunabiliriz. Ama ona bedava pizza verirsiniz ve sonunda gıda zehirlenmesi yaşarsa, ya da pizza kabuğunda boğulursa, ya da Allah korusun alerjik bir reaksiyon gösterirse, özellikle de reşit olmadığı için, birdenbire başımıza bela olur." Derin bir nefes aldı, sonra Greg'e baktı. "Senden her şeyi düşünmeni beklemiyorum."

Ama bir yeri yönetmeye başladığınızda karşınıza çıkacak bir şey bu."

Shelly arkasını döndü. "Bu konuda endişelenmene gerek yok. Greg bunu kabul etmeyecek çünkü bu iş çalışma ve fedakârlık gerektiriyor."

Ezra gözlerini hafifçe devirerek başını salladı. Greg, "Ben ne yaptım?" dedi.

Shelly omzunun üzerinden seslendi, "Hiçbir şey yok! Lacey, diğer soförlerinden birini çağır. Bugün çalışamayacak kadar hastayım."

Ezra malzeme odasına doğru yürüdü ve Lacey önce geri çekilen Shelly'ye, sonra da Greg'e baktı. Shelly ara sokaktaki arabasına doğru yürürken Lacey, "Bu da neydi şimdi?" diye sordu.

Ezra malzeme odasından seslendi, "Bunun olacağını tahmin ettiğimden tam iki hafta önce oldu." Kafasını dışarı uzattı. "İyi iş çıkardın. Belki peşinden gideriz."

Greg dedi ki, "Bırakın . Sakinleşecektir."

Ezra yenilmiş görünüyordu. "Bu senin cenazen. Git onunla konuş, yoksa bu olmayacak."

Greg, "Her şey girecek," dedi ama on dakika sonra Shelly dönmeyince bu sözler zihninde yankılandı.

"Her şey yoluna girecek", girmediği ana kadar birileri için anlamlıydı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

SHELLY'nin sormasına bile gerek yoktu. Ezra, Greg'in vardiyalarında teslimat yapmaması için programı yeniden düzenledi. Ertesi Cumartesi gecesi, her ikisinin de programı olduğunda, Greg'i yemek kamyonunda kendisiyle birlikte tuttu ve Lacey'yi dükkânla ilgilenmesi için bıraktı.

Greg'in Shelly'ye pizzaları fırına koydurduğu bir sefer dışında Shelly hiç yemek yapmamıştı. Elbette biraz hazırlık yapmıştı ama bu doğrama ya da karıştırmadan ziyade "Al, şu konservele aç" şeklindeydi. Lacey ise Ezra'dan öğrenebileceği her şeyi öğrenmiş, sonra da onun gözetimi altında pratik yapmıştı. "Onlara Pazar turtası derdi," demişti geçen yıl Shelly'ye, "çünkü *delik deşiktiler*. Ama aslında delik deşik değillerdi."

Bu gece pizza kamyonu Juniper Kar Festivali'ne park edilmişti ve Lacey dükkân için sipariş alma, pizzaları hazırlama ve Shelly'nin teslim etmesi için kutulama ritmindeydi. Temposu hızlıydı ve emirler de bir o kadar hızlı geliyordu. Shelly, Loveless'a döndüğünde sadece bir süre için termal poşete daha fazla pizza koyup kapıdan geri çıkacağım.

Hava soğuktu ama yollar kuruydu. Artık Hartwell'in içini dışını, harita uygulamalarının bile bilmediği her arka yolu ve her kestirme yolu biliyordu. Eğer Lacey Juniper'de bir şube açarsa, Greg'i oraya gönderse iyi olurdu. Shelly'nin tüm yeni yollardaki tüm yeni adresleri öğrenmesi mantıklı olmazdı.

Shelly'nin müdavimleri vardı. İyi bahşiş veren müdavimleri vardı ve bu nedenle ilk fırsatta masalarında sıcak bir pizza olmasını sağlıyordu, bu diğer iki müşteriyi kenara çekip önce onlarınkini teslim etmek anlamına gelse bile. Ayrıca ona çeyrek bahşiş veren müşterileri de vardı ve tahmin edin hangileri en son teslim ediliyordu?

Lacey Sevgisiz Yüz'ü takip ediyordu, ancak bugün Cumartesi olduğu için daha çok Sevgisiz Yüz Yetmiş Beş gibiydi. Her seferinde

pizza kamyonundaki Ezra'dan bir mesaj geldi.

Shelly bir sonraki teslimatı yüklerken içini çekti. Ezra ve Lacey birlikte çok sevimliydiler. Başından beri araları açıktı ama sonra Lacey'nin gerçekten de pizzacı için en iyisini istediği ortaya çıkmış, Ezra da pizzacının ihtiyaç duyduğu değişiklikleri yapmak için gururunu ayaklar altına alabilmişti. Birbirlerine saygı duyduklarında, diğer her şey kolaylaşmıştı.

Shelly, Greg'in ona böyle davranmadığını düşündü. Onun için eğlenceliydi, eğlendiriciydi ve eğlendiriciydi, ama ona asla böyle davranmamıştı.

önemsemediği birini.

Bunların hiçbirisi bahşiş olarak tanıdığı adresler değildi, bu yüzden Shelly zihinsel olarak onları bir döngü halinde düzenledi. Sonuncusu üç katlı bir binanın üçüncü katındaydı, ahşap basamakları orantısızdı ve merdivenlerin her derin bir inilti geliyordu. En tepeye vardığında, kapıyı çalamadan kapı açıldı ve Rowan zıplayarak ona doğru geldi. "Hey! Gelmişsin!"

Shelly güldü. "Ne, sardalya ve ananaslı pizza değil mi?"

"Hayır. Sonuna kadar köfte." Pizza kutusunu ondan aldı ama büyükbabası arkasında duruyordu ve kutuyu elinden aldı. Sonra Rowan elini cebine attı ve dikkatlice üç dolarlık banknot çıkardı.

Shelly irkildi. "Yapmak zorunda değilsin."

"Vermek zorundayım. Büyükbabam pizza teslimatı için bahşiş vermenin önemli olduğunu söylüyor." Parayı ona uzattı ve Shelly aldı. "Bugün benim doğum günüm, bu yüzden kutlama yapıyoruz ve ben de bunu istiyordum."

Shelly, "Mutlu yıllar!" dedi.

Büyükbabam dedi ki, "İçeri gelmek ister misin?"

"Teslim etmem gereken beş sipariş daha var," dedi Shelly, "yoksa . Teşekkür ederim." Büyükbabaya bir göz attı. "Şimdi her şey yolunda mı?"

Büyükbaba iç çekti. "Söyledikleriniz hakkında düşündüm. Okul geri aradığında, konuşmam için bana birkaç kişi ayarlamalarına izin verdim. İşler biraz daha farklı olacak."

Rowan, "Belki daha sık pizza alabilirim," dedi.

Shelly onun gülümsemesine ısındı. "Umarım alabilirsin."

Rowan, "Greg'e haklı olduğunu söyle. İşler gerçekten yoluna girdi."

Bu son beş kelime Shelly'nin ruh halini alt üst etti. Başının üzerinde bir fırtına bulutu ve kalbinde bir kar fırtınasıyla Loveless'a geri döndü. "İşler gerçekten yoluna girdi" çünkü birileri Rowan için işleri yoluna koymuştu. Okulu aramıştı. Okulu aramış ve araştırmıştı. Okul, soruşturmanın sonuçlarına göre hareket etmişti. Başka taraflar da olaya dahil olmuş ve

onları sosyal hizmetlerle buluşturdu. Büyükbaba da bu hizmetleri kabul etmek gibi zor bir iş yapmıştı.

Bu "işlerin yolunda gitmesi" değildi. Elbette, hiçbir iş yapmamış Greg için işler yolunda gitmiş gibi görünüyordu. Ama bunun her parçasını birileri yapmıştı.

Shelly Loveless'ta sipariş biletlerini okurken Lacey, "Bahşişlerden kazıklandın mı? Birinin boğazını yumruklamaya hazır görünüyorsun."

Shelly ofladı. "Greg konusunda hâlâ kızgınım."

Shelly pizzaları teslimat çantasına yerleştirirken Lacey sessizliğini korudu, en azından Shelly'nin kapıdan çıkmaya hazır olduğu ana kadar, "Sadece kendi merakım için söylüyorum, Greg ne zaman seni iyimser hissettiren mutlu-şanslı bir adam olmayı bıraktı ve Ciddi misin?"

Shelly, "Yardımcı olmuyorsun," diye hırladı ve arabasına doğru yürüdü.

Evet, bunlar aynı özelliklerdi. Ama Greg ne zaman tuhaf, ne zaman ciddi olması gerektiğini . Bir nehirde kayığa binip nehirde yüzebilirsiniz. kürek çekmeden. Gideceğiniz yere varırsınız. Ama gölde? Olduğunuz yerde kalır, sonsuza kadar sallanırsınız. Bunu okyanusta ölürsün. Böyle durumlarda, kürekleri kilitleyip kürek çekmeye başlarsınız.

İyimserlik ve hırs eksikliği, hiçbir şey ters gitmediğinde harikaydı. Greg "Rahatla" diyebilirdi ve Shelly de rahatlayabilirdi. Ama şimdi o dünya bile aynı şeyi söyleyeceğini biliyor muydu?...? Bu rahatlamamanın tam tersiydi. Topu bırakacağını ve bir daha asla alamayacağını bilmekti. Bu, onun bir daha asla rahatlayamayacağını bilmekti. Çünkü başka kimse boşluğu dolduramazdı.

Teslimatlarını yaptıktan sonra pizzacıya geri döndüğünde Shelly' söylediği de tam olarak buydu. "O topu düşüren ve Bir daha asla elime almam. Babam gibi. Ezra'nın babası gibi. Hayatımda bunlardan daha fazlasına ihtiyacım yok."

Lacey başını salladı. ". Ama Greg gerçekten baban gibi mi? Yoksa doğru yönde bir dürtmeye ihtiyacı olan ve sonra da devam eden biri mi?"

Shelly, "Ezra'nın burada kalacağını ve sıkı çalışacağını biliyorsunuz çünkü onun geçmişini biliyorsunuz. Hartwell'e bir araba ve bir parça kıyafetle geldi. Şimdi koca bir hayat kurdu. Greg ne yapıyor? inşa ettin mi?"

Lacey, "Ne inşa etmek zorunda kaldı?" dedi.

Shelly, "Buna ihtiyacım yok." dedi.

Lacey, "Öyle olduğunu söylemiyorum ama Greg ile çekip gidecek bir adam arasında dağlar kadar fark var. Ezra'nın bir geçmişi vardı ama Greg."

Shelly tersledi, "Harika bir tane değil."

Lacey omuz silkti. "Harika değil ama sence bunu geliştirebilir mi?"

Shelly yeni pizzaları aldı. "Küçük kız kardeşlerimi ben büyüttüm.

Yetişkin bir adamı yetiştirmek için imza atmayacağım."

Şehrin öbür ucuna giderken, Shelly bu konuşmayı kafasında tekrar di.

Ezra babasıyla hiç tanışmamıştı. Shelly onunla birkaç kez karşılaşmış, iki kez de onunla doğrudan konuşmuştu. Shelly zaman bir kapının yanında durur, annesinin ve ağabeyinin kızıl saçlarının aksine kendisine kahverengi saçlar veren adama bakardı. Annesi onunla sadece tartışırdı. Bir keresinde bir hediye getirmişti, birkaç boyama kitabı ve boya kalemi. Shelly'ye "Doğum günün kutlu olsun" demiş, bir yıl sonra da "Boyun uzamış" demiş ve bir başka doğum günü hediyesi olarak da karton bir yapboz getirmişti. Ondan sonra hiçbir şey.

Bir noktada, Shelly annesinin haklı olduğuna ve babasının umurunda olmadığına karar vermişti. Onun varlığını görmezden gelerek umursamadığını gösterdi.

Buna karşın Ezra çok önemsiyordu ve bunu çalışarak gösterdi. Yolun ilerisine bakarak ve sorunları ortaya çıkmadan önce çözerek gösterdi.

Rowan'ın büyükbabası sorunlarına yönelik potansiyel çözümleri görmezden gelmişti. Bu yüzden Rowan acı çekmişti ama Rowan büyükbabasının onu önemseydiğini biliyordu. Sonunda büyükbabası yumuşadı.

Ve şimdi-Greg.

Greg sorunları görmezden gelirdi. Sorunlar olduğundan beş kat daha büyük görüne kadar onları küçümsedi ve sonra başkalarının onları çözmesine izin verdi.

Shelly sebebini söyleyemedi. Ölümcül bir hırs eksikliği mi? hep başkalarının topladığı korunaklı bir hayat mı? Eğer Greg'in anne ve babası her zaman işlerinin başında, bir şeyler yapmaya hazır olsalardı, Greg de doğal olarak "her şeyin yoluna gireceğini" düşünerek büyüdü, çünkü O dikkat etmiyorken birileri her zaman bunu çözerdi.

Ezra ve Shelly küçük yaşlardan itibaren dikkat etmeleri gerektiğini bilerek büyümüşlerdi. Her zaman. Her şeye. Çünkü fark etmediğiniz şey, sizi geri ısıracak olan şeydi. Fark etmediğiniz gıcırdayan döşeme tahtası

dikkat ettiği şey, daha sonra düşecek olan zemindi. Musluk
Gevşek olduğunu fark etmediğiniz tutamak, yarının acil su tesisatıydı.

Greg'i güvenli bir evde için suçlayamazdı. Greg
İyimserdi çünkü hayat ona karamsarlık için hiçbir neden vermemiştir. Lacey
Greg'in geçmişini sormuştu, peki buna ne diyecekti?

Shelly ilk pizzayı teslim etti, sonra arabaya geri döndü.

Loveless'taki geçmişi iyiydi. Vardiyalarına gelirdi. Pizzalar yaptı.
Müşteriler şikayet ettiğinde belki çok fazla ücret ödüyordu ama yine de geri
geliyorlardı. temizledi. Beklentiler açıkça belirtildiğinde, yerine getirdi.

Üniversiteyi bitirmiştir. Babasının işinde, o işte kalmak istememesine
rağmen çalışıyordu. Aslında zaman öldürüyordu, çünkü rahat bir hayatı vardı.
Bunu değiştirmek için bir neden görmüyordu.

Shelly ikinci pizzayı teslim etti ve arabaya geri döndüğünde,
Üçüncüye baktı, titriyordu çünkü bunu yapmaya devam etmek istemiyordu.
Birkaç dolar bahşış için çok çalışmaya devam etmek istemedi. Birkaç kuruş
bahşış için arabasını ve hayatını yıpratmaya devam etmek istemiyordu.
Asgari düzeyde yiyecek, barınak ve ulaşım ve daha da ileride, küçük
kardeşlerini şu anda bulunduğu konuma getirme umudu. Altı ay sonra
diplomasını alacak, bir iş bulacak ve bir çıkış yolu bulacaktı.

Greg muhtemelen iyi bir insandı. Tek soru Shelly için iyi olup
olmadığıydı. Ve bir şeyleri değiştirme dürtüsü olmadan, cevap muhtemelen
hayırdı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

EZRA VE GREG pizza kamyonu görevlerini paylaşmışlardı, böylece bir makine gibi çalışıyordu. Kamyonun kendi odun fırını vardı, bu da içinde canlı alevlerle dolaşabileceğini fark ettiklerinde bazı lisans yetkililerinin kalp krizi geçirmesine neden olmuş olmalı. Pizzaları içine koyarken ya da çıkarırken ısınabilirdiniz ama geri kalanı kamyonet kışa açıktı ve hava gibiydi.

Kişisel boy bir pizza, peynirinin erimesi ve kabuğunun çıtır çıtır olması için yaklaşık yetmiş saniye kalıyordu. Ezra ya da Greg siparişi alır, pizzayı hazırlar, fırına atar, ödemeyi alır ve tam zamanında fırından çıkarırlardı. Üzerinde "LOVELACE" yazan küçük bir karton kutunun içine koyarlardı ve bir sonraki müşteri gelirdi. İki tane vardı. hatları aynı anda çalışıyordu ve nadiren birbirlerinin yoluna çıkıyorlardı.

Her iki sırada da altı kişi vardı ama çalışmaya devam ettiler. Sırayı iki kişiye indirdiklerinde Ezra, "Shelly için bu kadar çok çalışsaydın, o hâlâ seninle olurdu," dedi.

Greg, "Bunu şimdi mi yapıyoruz?" dedi.

Ezra bir pizzayı saniyeler içinde hazırlayabiliyordu. Greg'in biraz daha uzun sürdü, Belki de Ezra tam zamanlı, Greg ise yarı zamanlı pizza dağıttığı içindir. "Şimdi," dedi Ezra hamur artı sos artı peynir artı sucuk haline gelirken. Fırına attı, sonra müşteriye döndü.

Ezra müşteriye dönük olmadığında Greg, "Sence mantıklı mı davranıyor?" dedi.

Ezra, "Evet. Ve sadece kız kardeşim olduğu için değil" dedi. Pişmiş pizzayı fırından aldı, kutuladı ve bir sonraki siparişi almadan önce müşteriye uzattı.

Bunu yaptıktan sonra Ezra, "Önümüzdeki üç saat boyunca birlikte sıkışıp kaldık," dedi.

Greg, "Üç saat boyunca kaşlarını çattı."
dedi. "Dostum, işi batırdın. Kabul et."

Greg bu kadar hızlı çalışırken gevezeliğe devam edemiyordu ama Ezra çenesini çözmüş ve kendi kendine konuşmasına izin vermiş gibiydi. Mesela şimdi, " azını istedi ve sen vermedin," derken olduğu gibi.

Greg geçen haftayı Shelly'nin taleplerini gözden geçirerek geçirmişti. Rowan'ın büyükbabasıyla olan olaylardan uzak durması gerekiyordu. Buna şüphe yok. İşin sahibi olarak Lacey onu idare edebilecek en iyi donanıma sahipti ve bunu ustalıkla yapmıştı. Adamın endişelerini dinlemiş, talep ettiği her şeye uymayı kabul etmiş ve sonra da bir şekilde Böylece istediklerini yapabileceklerdi. Shelly daha sert olmasına rağmen buna gayet iyi katılmıştı. Karışma bir erkek sesi eklemek büyükbabanın yaralı gururunu yeniden harekete geçirebilirdi. Shelly şu anda bunu göremese de sessizlik en iyi seçenektir.

Büyükbabadan istedikleri tavizleri almışlardı. Daha ne bekleyebilirdi ki?

Sıra yine uzamıştı ve Ezra konuşmayı bıraktı. Zaten verimli bir konuşma olmazdı çünkü ne diyeceklerdi ki? Shelly'nin kendisinden başka kimsenin bilmediği gizemli standartları olduğunu mu?

-Ve muhtemelen Ezra, çünkü bunun olacağını tahmin etmişti. Ezra bu işin dışında kalacağına yemin etmişti ama belki de bir adım öne çıkıp "Hey Greg, işte Shelly'nin çıtayı ne kadar yükseğe koyduğu" deseydi daha iyi olurdu.

Tamam, parçalara . Pizza, hamur, sos ve peynirden ibaretti. Üst malzemeler de vardı ama temel olarak hamur, sos ve peynirdi. Greg'in ilişki kurmakta iyi olmadığı açıktı ama pizza yapmakta iyiydi.

Yani, o kabuk olabilir. Bu pizzanın temeliydi ve diğer her şeyi bir arada tutan şeydi. Shelly düzenli olarak yeterince şımarıktı, bu yüzden o olabilirdi. Kabuk güçlü ama aynı zamanda havadar olmalıydı. Bu da sos lezzet veriyordu. Sadece güzel olması için orada değildi. Sos olmadan pizza eksikti ve domatessiz bir pizzada, sosu zing vermek için bir şeyle değiştirmek zorundaydınız.

Yine de peynir. Peynir pizzayı bir arada tutuyordu. Sıcaklığı yeterince yüksek tutarsanız, peynir eridiğinde pizza pişerdi ve Peynir önce soğuyarak ve sosu yalıtarak ısıyı korur, böylece sıcak kalır. (Bu yüzden insanlar peynir ısırılacak kadar soğuk olduğunda bile sosu yerken ağızlarını yakarlar). Peynir ayrıca malzemeleri de yerinde tutuyordu.

Peynir çaba gerektiriyordu o zaman. Bu metafor pek işe yaramayacaktı ama Shelly aslında Greg'in pizzaya yeterince peynir koymadığını söylüyordu. Onun için bir adım atmıyordu -çünkü Henüz onlar için bir randevu planlama şansı . Shelly ne istiyor gibi görünüyorsa onu yapmaya devam etti ve beklediğinde Shelly bir öneride bulundu. Onu mutlu etmenin yolunun bu olduğunu düşünmüştü ama Hayır diyordu, tarihleri düşünmek ve ayrıntıları ayarlamak bir işti ve dahası, yapmadığı bir işti.

Başka kızmıştı ki...? Ona her şeyin yoluna gireceğine dair güvence vermeye çalıştığında bu onu rahatsız etmişti. Her zaman değil. Bazen bir felaketten korktuğunda kendisini onun sakinleştirmesine izin verirdi. Ezra da böyle oluyordu. Ezra bir gölge görür ve felaketi öngörürdü ve Greg çoğu zaman kalp krizi geçirmeden önce ona gerçekliğe olan ölümcül bağını gevşetmesini söylemek zorunda kalırdı. Ezra'nın Lacey'nin Loveless Pizza'yı yok edeceğine ikna olduğu zamanki gibi. Oysa şu anda o kadar iyi gidiyordu ki ikinci bir yer açmak istiyorlardı. Ezra yanılmıştı.

Ama mıydı? Felaketi önleyen neydi? Şey, işleri değiştirme şekilleri. Greg bunun bir parçası değildi.

Şimdi başka konuları da düşünmeye başlamıştı. Çoğu zaman işler yolunda gittiği için kaç kez olayların akışına bırakmıştı? Mesela Kurabiye pişirmek. O bunu bir başarı olarak görüyordu ama kadın bunu bir başarısızlık olarak görüyordu. Ama neden? O günün sonucunda ikisi de kurabiye yemişti, yani mesele sonuç değildi. Ve süreçle de ilgili değildi, çünkü Shelly *birlikte pişirmediklerini* düşünse de, birlikte pişirmişlerdi.

Dinlemekle ilgiliydi.

Daha doğrusu, duyduklarına geçerlilik kazandırmakla ilgiliydi.

Shelly kar fırtınası için endişelenmişti ve Greg onun endişelerini geçerli bulmamıştı. Rowan'ın aklıktan ölmesinden ya da ihmal edilmesinden endişe ediyordu, Greg bunu gerçekçi bir sorun olarak görmemişti, bu yüzden kendi başına halletmesine izin vermişti. Büyükbaba üzgün bir şekilde içeri girmişti ve Greg onun zedelenmiş gururunun geçerli olduğunu düşünmemişti. Büyükbaba Rowan'a pizza vermeyi sürdürmelerini yasaklamış olsaydı, Greg muhtemelen yine de çocuğa verecekti çünkü büyükbabanın tutumu anlaşılmazdı. Greg için öyleydi.

Ezra'nın alaycı sözleri Greg'in aklından geçmemişti çünkü bunu geçerli bir eleştiri olarak görmemişti. Greg bunun bir sorun olduğunu düşünmedi ve

Bu nedenle sorun değildi. Ama Ezra için bu bir sorundu.

Shelly, Greg'in tutumunun bir sorun olduğunu düşünüyordu. Greg bunun bir sorun olduğunu düşünmese bile bu onu bir sorun haline getiriyordu.

Greg pizzaları bir araya getirirken (hamur, sos, peynir, , fırın, kutu) Shelly'nin söylediği ya da Ezra'nın söylediği şeyleri tekrar tekrar gözden geçirdi. Ezra'nın aşırı tepki verme eğiliminde , *bir şeye* tepki vermediği anlamına gelmiyordu. Shelly duyulmak istemişti. Görülmek istemişti. Yalnızca azarlanmak istememişti. Fikrinin tartışılmasını, dikkate alınmasını ve sonra da ona göre hareket edilmesini istemişti. Ona her şeyin yoluna gireceğini söylemek bir şey ifade etmiyordu, her şey yoluna girse bile.

Şey...bu bir problemdi.

Peynir buydu: sadece dinlemek değil, gerçekten duymak. Duymak ve onaylamak. Aynı fikirde olmasa bile, bunu kabul etmesi ve bununla başa çıkması gerekiyordu. *Rowan için endişelenmeni anlıyorum. Durumun senin kadar ciddi olduğunu sanmıyorum ama onu kontrol etmeliyiz.*

Ya da havanın sizin kadar kötü olacağını düşünmüyorum ama Pazartesi sabahı hava durumuna ve kararı o zaman verelim mi?

Sıra giderek kısalıyordu. Ezra, bir dizi şeyi bir araya getiriyordu. Bütün bir aile için pizza hazırlayan Greg, ocaktaki sosu kontrol ederken sıradaki kişiden biraz beklemesini istedi.

Shelly'nin dünyasının karanlık olmadığını söyleyerek onu aydınlatamazdı. Ona ışığı göstermesi gerekiyordu.

"İyimser ol!" demek iyimserlik yaratmayacaktı. Bunu yapmanın tek yolu ona işlerin yoluna girebileceğini kanıtlamaktı.

Ve Bana bir şans daha ver" demek ikinci bir şans yaratmayacaktı. "Ezra," dedi Ezra bütün bir ailenin küçük pizzalarını

"Bir iyiliğe ihtiyacım olacak."

İkinci bir şans yaratmanın tek yolu bunu kendisi için yapmaktı.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SEVGİLİLER GÜNÜ. HOORAY.

Lacey ve Ezra bugün çalışıyorlardı çünkü "sevgisiz pizzalar" sadece 14 Şubat'ta satıldı. Sevgisiz pizzalar, kalp şeklindeki pizzaların tam tersiydi. Ezra kalp şekillerini yaratmanın zaten zor olduğunu, bunun yerine malzemelerle sihir yaptıklarını söyledi. Ezra geçmişte "sevgisiz pizzaların" üzüntü ve kinle doldurulduğunu iddia etmişti. Bu yıl ise Sevgisiz pizza, müşterinin hangi seçeneği sipariş ettiğine bağlı olarak üzgün surat veya deli surat şeklinde yayılmış malzemelere sahip olacaktı.

Nişanlı bir çift kalbi kırık pizzalar yapmamalıydı ama Greg muhtemelen kalp kırıklığı gibi bir şey hissetmiyordu. Muhtemelen oyun konsolunun başında kendine her şeyin yolunda olduğunu ve bunu atlatacağını söylüyordu, bu yüzden hayal kırıklığına uğramış hissedecek tek kişi oydu. O da iyi olacaktı ve bunu atlatacaktı. Bu Sevgililer Günü'nde, sıcak sevgisiz pizzalar, taş gibi soğuk kalbinde hiç sevgi olmayan biri tarafından teslim edilebilirdi.

Ezra, Shelly'den normal başlama saatinden yarım saat önce buluşmalarını istemişti ve Shelly daha motoru bile çalıştırmadan ara sokağa adımını atmıştı. "Harika. Bu teslimatı çok hızlı bir şekilde yapmanı istiyorum." Shelly'yi itti bir sipariş birlikte termal çantayı ona uzattı. "Çok uzun sürmez ve bunun erken olduğunu biliyorlar, bu yüzden bahşiş zamanınıza degecektir."

Kadın homurdandı. "Ne, boşanma pizzası mı?"

Ezra ciddi görünüyordu. "Kutunun alt kapağına bantlanmış olan boşanma belgeleri için işlem görevlisi olarak çalışıyorsun."

Gözlerini devirdi. "Bana uyar."

GPS bu teslimatın teslimat bölgesinin hemen ötesinde, bilmediğimiz sokaklarda olduğunu gösterdi. Önemli değildi. Ezra teslimatın yapılmasını istiyordu ve bahşiş vereceklerine söz vermişlerdi. Para paraydı, ister Hartwell'den ister Juniper'dan gelsin.

Ayrıca, Shelly fiili bir süreç sunucusuna dönüşmüş olsaydı? Bu onun Sevgililer Günü'ne mükemmel uyardı.

1980'lerden kalma, tüm evleri aynı, sokakları kıvrımlı, her evin bahçesinde aynı açelya fidanı olan bir alt mahalleye ulaştı. Doğru ev numarasına geldiğinde, pizzayı ön koltuktan aldı ve ön kapıya doğru yürüdü. Belki de "Ödül avcısı!" diye bağırırken kapıya vurmalıydı. Aç kapıyı!" diye bağırmalıydı ama onun yerine zile bastı.

Greg gülümseyerek cevap verdi.

Paslı bir kovanın içinde ağlamak için... Shelly geri adım attı. "Hayır."

Geçici bir "Sevgililer Günü'nüz kutlu olsun. İçeri gelebilir misin?"

Shelly ona pizzayı itti, sonra da araba yoluna doğru yürüdü. Arabaya binmeden önce cebindeki telefonda Ezra'nın zil sesi geldi. Ona hırladı, "Bu iyi olsa iyi olur."

Ezra dedi ki, "Bu iyi. İçeri girin."

"Peki nerede olduğumu nasıl bildin?" diye sordu.

"Ben senin kardeşimim. Her şeyi biliyorum. Ayrıca, Greg garaj yoluna geldiğinizi bana mesajla bildirmiş olabilir ve pizzayı ona fırlatıp gideceğinizden hiç şüphem yoktu."

Shelly ofladı pufladı. "Bunun için iyi bir bahşış alacağımı söylemiştin." "Geri dön ve al."

Shelly, "Elli dolar olsa iyi olur," diye mırıldandı ve Greg'in kapıda durduğu yere yürüdü, sonra onu geçip kollarını kavuşturmuş beklediği bahçeye girdi.

Greg dedi ki, "Teşekkür . Sana göstermek istediğim bir şey var."

Onu daha önce gördüğü, paslanmaz çelik aletleri olan mutfağa götürdü. Pizza kutusunu sıcak kalması için fırına koydu, sonra bir yığın kâğıtla masaya oturdu. Shelly onun karşısına oturdu, hâlâ kaşları çatıktı.

Greg, ", seni dinlemediğim için sana bir özür borçluyum. İşlerin yolunda gideceğini düşünmem, sen gitmeyeceğini söylediğinde seni gerektiği anlamına gelmiyordu. Bu tamamen benim hatam ve bundan sonra daha iyisini yapacağıma söz veriyorum."

Shelly masanın üstüne ters ters baktı. "Daha iyisini yapacak bir şey yok. Bir kez çıktık ve bir parti kurabiye pişirdik. Bu bir ilişki değil."

Greg, "*O adam* olmak istemem ama bu bir ilişki değildi çünkü sen benimle ilişki kursan da ben seninle ilişki kurmuyordum. Aramızda ne olursa olsun bahsettiğim şeyin değişmesi gerekiyor ve bana işleri nerede berbat ettiğimi gösterdiğin için teşekkür ederim."

Shelly sandalyede arkasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu ama yumrukları hâlâ sıkıydı ve başını kaldırıp ona bakmadı. "Neden buradayım ben?"

Greg kıs kıs güldü. "Bu şansını elde etmek için Ezra'ya yapmadığım iyilik kalmadı, ayrıca şimdi ona beş iyilik daha borçluyum. İşte bu yüzden buradasın. Şimdi, seni neden burada istediğime gelince, sana bunu göstermek istedim."

Önündeki yığından sayfaları dizmeye başladı. "Pek çok konuda haklısın ama asıl konuşmak istediğim pizzacı. Ezra ve Lacey bana yeni şubenin yönetimini teklif etti ve ben de işleri olurlarına bırakmayı uygun buldum. Ama şu anda yaptığım şeyin boşa kürek çekmek olduğu konusunda haklısın. Ben de seninle boşa kürek çekiyordum ve bunu düşündükçe, fark ettim ki, her şeyde boşa kürek çekiyorum. Babamla çalışıyorum çünkü en kolayı bu. Ezra istediği için pizzacıda yarı zamanlı bir işim var ve bunu anladığımda o da kolay oldu."

Shelly dudağını ısırды. "Orada olmam kolay olduğu için mi çıkma teklif ettin?"

Greg, "Hayır, işleri biraz sarsmış olsa da sana çıkma teklif ettim. Ama hayatımı çok daha fazla sarsacaksın çünkü ne dediğinin farkındayım, boşa kürek çekmek kolay ama uzun vadede iyi bir şey değil. Bu şekilde hiçbir yere varamazsınız ve sorumluluklarını ciddiye almadan kayarak ilerleyen çok fazla insan görmüşsünüzdür. Bunun yerine, ben bir iş planı hazırladım."

Shelly başını kaldırdı ve adamın elinden ilk sayfayı aldı. "Hayatın için bir iş planı mı yaptın?"

Greg başını salladı. "Bunları babam için yazdım, bu yüzden kendim için yaptım. Benim kaynaklarım. Benim zamanım. Hedeflerim. Bu hedeflere ulaşmak için ne gerekiyor."

Shelly, "Herhangi bir hedefin olmasına şaşırdım," diye mırıldandı.

Greg, "Benim kadar şaşırmadın," deyince Shelly kahkahayı bastı. Greg sözlerine şöyle devam etti: "Bütün haftamı bu konuyu incelemeye ayırdım ve işte buradayız. Eğer amacım ailemle yaşamaktan ve video oynamaktan daha fazlasını yapmaksa

geceleri oyun oynarsam, o zaman vites yükseltmem gerekecek. İkinci lokasyondaki tam zamanlı işi kabul edeceğim. Aslında hiç çalışmak istemediğim makine atölyesindeki saatlerimi azaltmaya başlayacağım. Çaba ve zaman harcayacağım ve sonrasında sizin yaptığınız gibi başlayabilirim. Üniversite diplomamı kullanmaya başlayacağım. Tamamen hayatta olacağım."

Shelly ikinci sayfayı aldı. Greg ona yardım etmek için grafikler ve bir bütçe hazırlamıştı. Kısa ve uzun vadeli hedefleri, gelir ve gider tahminlerini beş yıllık bir zaman çizelgesi üzerinde özetlemişti.

Oh, ama o...

Sonra onu gördü: acil durum fonu. Greg, şimdiye kadar sadece Dünyadaki iyilik ve olumlu şeyler, acil durum fonu için birikim yapmıştı. Bir şey olmasa bile arabanın bozulması için birikim, ya da hiç olmayacak olsa bile gerçekten hastalanmak için birikim, ya da hayali evcil hayvan tamamen sağlıklı olsa bile henüz sahip olmadığı evcil hayvanın veteriner bakımına ihtiyaç duyması için birikim...?

Nedense bu Shelly'nin nefes almasını sağladı. Sadece birazcık.

Greg bir sonraki sayfayı ona uzattı. "Bu sadece benim için. Ama iki kişi olma ihtimaline karşı bütçeyi de oluşturdum."

Yine, hepsi . Greg ve bir başkası, sayılarla, saatlerle ve uzun vadeli planlarla resmedilmiş. Ruhsuz ama bir bakıma da Shelly'nin etrafındaki dünyadan beklediği sert karamsarlık.

Ona şehir planlamacısı olarak bir iş vermişti. Bu biraz zordu ama maaşını ve birlikte nasıl destek olabileceklerini hesaplamıştı. Ve sonra son sayfa. "Bu da üç kişi olma ihtimaline karşı bütçe."

Üç. Çocuk bakımı, bebek bezi ve doğum iznini de içeren bir bütçe. "Ne diyeceğimi bilmiyorum." dedi.

Greg, "Kabul ediyorum, bu çok romantik bir Sevgililer Günü teklifi değil. Ama bana bir şans daha verirseniz, size elimden gelenin en iyisini yapacağım. Yoldaki tümsekler için birlikte ileriye bakacağız. Sen sorunları seçebilirsin. Ben de çözümleri bulmaya yardım edebilirim. Elimizden gelenin en iyisini bir araya getirebiliriz ve bence bunu başarabiliriz."

Shelly, "Peki ya iki ay uslu durduktan sonra tekrar eski haline dönersen?" dedi.

Greg kendini kısa tuttu. "Potansiyel sorunlar görmeye devam ediyorsun, değil mi?" Shelly başını salladı. Greg dedi ki, "Anlaşıldı. İki gün boyunca uslu durursam

sonra da yavaşlamaya başlarsanız, umarım bana vermemi, dikkatimi toplamamı ve kendime çeki düzen vermemi söylersiniz. Aksi takdirde iş planımı yuvarlar, bir lastik bantla sabitler ve kapıdan çıkmadan önce kafama vurursunuz."

Shelly bir an düşündü. "Şiddet kısmı dışında, bu işe yarar."

Greg masadan kalktı. "Neye karar verirsen ver, gitmeden önce pizza teslimatı için sana bahşiş vermem gerekiyor." Ama cüzdanını açmak yerine fırını açtı ve sıcak tuttuğu kutuyu çıkardı.

İçinde kalp şeklinde bir pizza vardı ve sucuk dilimlerinin içine Ezra bir mesaj yazmıştı:

*Şimdi
en evet
de*

Güldü ve başını salladı. "Siz ikiniz tam bir pisliksiniz. Evet. Sana bir şans vereceğim. Eğer sorunlara dikkat ederseniz, o zaman size bir Her şeyin yoluna gireceğini kanıtlamak için bir şans." Greg'in elini tuttu ve sonra dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. "Sevgililer Gününüz kutlu olsun ve daha az sevgilisiz bir pizzaya içelim."

EPİLOG

SHELLY deniz havasının tadını çıkaramayacak kadar gergin bir şekilde balkona çıktı. Çiçek kemerinden uzaklaştı ve korkulukta durup Cape Cod'daki evinden okyanus manzarasını seyretmeye başladı.

Yaylı çalgılar dörtlüsü zaten çalmakta oldukları müziği yavaşlatıp yumuşattı ve Shelly diğer konuklarla birlikte yerine döndü. Ön tarafta smokinli Ezra yerini aldı ve yanında Greg vardı.

Greg onunla göz göze geldi ve Shelly gülümsedi. O smokinin içinde çok iyi görünüyordu.

Daha sonra birlikte fotoğraf çektirmeleri gerekecekti.

Kuartet giriş şarkısını çalarken Lacey babasının kolunda ön tarafa doğru yürüdü. Ezra onu beyaz elbisesi içinde görür görmez gülümsedi ve Shelly ürperdi.

Düğün küçüktü, yüzlerce davetlinin katıldığı gösterişli bir fantezi düğününden ziyade bir varış noktası meselesiydi. Ezra ailesinin hangi kısmının gelmeye zahmet edeceğinden bile emin değildi, bu yüzden küçük ve samimi bir yol seçmişlerdi. Lacey'nin amcası Barrett yazlık evini kullanmayı teklif etmişti. Annem gelmemiştii ama Shelly iki küçük kardeşini getirmişti.

Greg elbette buradaydı. Lacey'nin ailesi ve öz kardeşi. Ayrıca birkaç arkadaşı ve nikah memuru.

Tören çok tatlı ve dokunaklıydı. Shelly okumalardan birini yaptı, Lacey'nin küçük kardeşi gibi. Lacey'nin kuzeni onun . Greg sağdıçtı ve her ne kadar "tüh, bulamıyorum" şakasını yapsa da "Yüzük," bunu gerçek kutuyu üretirken söyledi ve bu nedenle balkon korkuluklarından denize düşme tehlikesi yaşamadı.

(Bu Shelly'nin şartıydı. *Eğer bunu yaparsan, Ezra elindeki kutuyu gördükten sonra yap.* Çünkü Greg'in onu cesaretlendirdiği her şeye rağmen iyimser, yine de olumsuz bir sonucu altı hafta önceden tahmin edebiliyordu).

Yine de işe yarıyordu. Greg onu dinliyordu. Kadın felaket öngördüğünde her zaman haklı çıkmıyordu, adam da güneşli ve kolay bir deniz öngördüğünde her zaman haklı çıkmıyordu ama birbirlerini dinliyorlardı. Yapabilirlerdi en kötüsüne hazırlanın ve sonra en iyisinin tadını çıkarın.

Eğer bir ömür boyu birlikte olmayı planlıyorsanız, her ikisinin de olacağı kesindi. Bu yeminlerin söylediği gibiydi: iyi ... kötü günde. Sağlıkta...ve hastalıkta. Daha iyi. Ve daha kötü.

Ezra ikisini de yapacağına yemin etti. Lacey ikisini de yapacağına yemin etti. Greg...şimdiye kadar ikisini de yapıyordu.

Törenden sonra Shelly telefonunu tekrar açtığında Rowan'dan gelen bir mesajla karşılaştı. "Şimdiden evlendiler mi?"

Ezra ve Lacey'nin bir fotoğrafını geri gönderirken Greg elinde bir çift şampanya kadehiyle yaklaştı. "Başardılar."

"Yaptılar!" Şampanya kadehini alarak ona yukarıdan aşağıya baktı. "Güzel temizlenmişsin."

"Kot pantolon ve unla kaplı bir önlük olmadan nasıl çalışacağından emin değildim, ama görünüşe göre iyi." Onunla birlikte balkon boyunca yürüdü. "Sen ne düşünüyorsun?"

Shelly, "Bence mükemmel bir düğün yapmışlar ve şimdi sağdıcin mükemmel bir konuşma yapması gerekiyor" dedi.

Greg aniden biraz endişeli göründü. "Bu konuda..."

"Bekle, her şeyin gireceğini söyleme sırası bende mi? Yoksa Hartwell'deki konuşmanı unuttuğunu mu söylemeye çalışıyorsun?"

"Çok komik." İç cebinden indeks kartlarını çıkardı. "Ona bunu unuttuğumu söylemek yüzükleri unutmamdan daha az üzücü olurdu, ama anlaşılan ikisini de unutmamışım." Titredi. "Biraz sinir bozucu, hepsi bu."

Shelly dedi ki, "Burada sadece otuz kişi var. Herhangi bir günde daha fazla müşteriyle konuşuyorsunuz."

Greg, "teker," dedi ve Ezra öne gelmesini işaret ederken elini sıktı. Mikrofonun başına geçerek, "Şampanyanızı almak için son şansınız, aksi takdirde gelin çifte crostini ile kadeh kaldırmak zorunda kalacaksınız" dedi.

Kibar bir kıkırdamadan ve konukların yaklaşmasından sonra Greg elindeki dizin kartlarına bakmadan söze başladı. "Ezra'yla Hartwell'e geldiği zaman tanıştım. I

ona tavsiye verdim, o da bana gerçeklik kontrolü yaptı. Ben onu bir apartman dairesine yönlendirdim, o da beni Loveless Pizza'ya yönlendirdi. Meğer," diye ekledi Greg, sesi daha ciddi çıkıyordu, "pizzacı aslında o kadar da sevgisiz değilmiş." Daha kibar kıkırdamalar. Greg hâlâ gergin görünüyordu ama ısınmaya başlamıştı. "Ezra bana pizzanın hayat olduğunu söyledi, sanırım bu hayatın da pizza olması gerektiği anlamına geliyor. Bir sürü hazırlık var. Hamurun kabarmasını beklemek var.

Montaj var. Biraz beceri gerektiriyor ama bunu taklit edebilirsin. Tatmin edici. Şaşırtıcı olabilir. Sıcaktır ve bir de size ihtiyacınız olan her şeyi veren aşk vardır." Shelly için kalabalığa baktı.

"Sevgi, en iyi benliğimiz olmamıza yardımcı olur. Bize hayatta kalmanın ötesinde çok çalışmamız için bir neden verir. Bize olasılıkları görmemiz için bir neden verir ve sonra da onlara ulaşmak için çok çalışmamız için bir neden verir."

Greg bu kez doğrudan Shelly'ye baktı ve Shelly ayak parmaklarına kadar ısındı.

Greg kalabalığa geri döndü. "Ezra ve Lacey için pizzacı aşkı olarak başlayan şey birbirlerine olan aşka dönüştü. Ortak iş girişimi için çok çalıştılar ve şimdi de hayatlarının ortak macerası için çalışıyorlar." Kadehini kaldırdı. "Gelin ve damada!"

Tüm konuklar da kadehlerini kaldırdı ve Ezra Lacey'yi öptü. Greg tekrar Shelly'ye baktı ve sırıttı.

Hayat boyu sürececek bir macera.

Ve her şey bir dilim sevgiyle başladı.

!

Shelly ve Greg'i okuduğunuz için ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM! Umarım siz de onlarla benim kadar eğlenmişsinizdir.

Ezra ve Lacey'nin hikayesini kaçırdıysanız, ilk olarak A Wood- Fired Christmas'ta ortaya çıktılar ve onu [Kindle için burada, ciltsiz olarak \(ve Kindle Unlimited için ücretsiz\)](#) bulabilirsiniz.

İlk okuyucularıma ve Metrowest Yazarlar Birliği'ndeki yazarlara tüm destek ve geri bildirimleriniz için teşekkür etmek istiyorum. Bunun anlamını tahmin edemezsiniz.

DAHA FAZLA SEVGİLİLER TATLISI!

EĞER Greg ve Shelly'nin Dilim Dilim Aşk'taki hikayesini sevdiyseniz, Charlotte ve Grant'in **Palmar Adası'ndaki Sevgililer** Günü'ndeki hikayesine de bayılacaksınız!

[Buradan göz atın!](#)

Valentine's Sweetheart serisinin tüm kitaplarını burada bulabilirsiniz:

[Sevgililer Günü Sevgilileri Serinin Tamamı](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.